

Univerzita Karlova

Ústav asijských studií

Bakalářská práce

Kateřina Kang

Zápisky z imdžinských válek (Imdžinnok): mezi historií a fikcí

Record of the Black Dragon Year (Imjinnok) : Between History and Fiction

Praha 2021

Vedoucí práce: doc. PhDr. Miriam Löwensteinová, Ph.D.

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala doc. PhDr. Miriam Löwensteinové, Ph.D. za její vstřícnost, odborné vedení, ochotu a hlavně trpělivost, kterou mi při zpracování této práce věnovala.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou/diplomovou/rigorózní/dizertační práci vypracoval/a samostatně, že jsem řádně citoval/a všechny použité prameny a literaturu a že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne 31.7. 2021

Podpis.....

Abstrakt

Cílem této bakalářské práce je představit korejské literární dílo známé pod názvem Zápisky z imdžinských válek (neboli Imdžinnok) se zaměřením primárně na postavy, které v tomto díle vystupují. Práci je možno rozdělit na dvě hlavní části. První část se zabývá historickým a literárním pozadím vzniku díla, a také jeho obecnou charakteristikou a kategorizací v rámci žánru sosŏl. Druhá, klíčová část této práce pak popisuje jednotlivé postavy, jejich rozdílné zobrazování v jednotlivých verzích Imdžinnoku, a také se snaží nastínit původ těchto odlišností.

Klíčová slova

Imdžinnok, Zápisky z imdžinských válek, korejský román, Imdžinská válka, hrdinský román, I Sun-sin, korejská literatura

Abstract

The aim of this bachelor's thesis is to introduce a Korean literary work known as The Record of The Black Dragon Year (also known as Imjinnok), focusing primarily on the characters who appear in this book. The paper can be divided into two main parts. The first part deals with the historical and literary background of Imjinnok, as well as its general characteristics and categorization within the genre sosŏl. The second key part of this work then describes each character, their different depictions in different versions of Imjinnok and also tries to outline the origin of these differences.

Keywords

Imjinnok, Record of The Black Dragon Year, Korean Novel, Imjin War, Heroic Novel, Yi Sunsin, Korean Literature

Obsah

<i>Úvod</i>	7
1. Historické pozadí vzniku Zápisků z Imdžinských válek	10
1.1 Vylodění v Pusanu	10
1.2 I Sun-sin	10
1.3 Obrat ve válce	11
1.4 Druhá invaze	11
1.5 Důsledky války	12
2. Literární pozadí Zápisků z Imdžinských válek	12
2.1 Pchäsöl	12
2.2 Historická literatura a biografie	14
2.2.1 Samguk Sagi	15
2.2.2 Hädong kosüngdžön.....	15
2.2.3 Samguk Jusa.....	16
2.2.4 Biografie a Imdžinnok	16
2.3 Příběhy Tří říší	16
3. Základní charakteristika Imdžinnoku	18
3.1 Charakteristika žánru sosöl	18
3.1.1 Klasifikace Imdžinnoku v rámci žánru sosöl.....	18
3.2 Imdžinnok a jeho verze	19
3.2.1 Původ rozdílných verzí	19
3.2.2. Klasifikace verzí Imdžinnoku	20
3.3 Struktura a kompozice Imdžinnoku	21
3.3.1 Úvodní scéna.....	22
3.3.2 Králův sen	22
3.4 Role vypravěče v Imdžinnoku	23
3.5 Hlavní motivy Imdžinnoku a jejich rozdíly v jednotlivých verzích	24
3.6 Obrazný popis v Imdžinnoku	25
4. Postavy Imdžinnoku	27

4.1 I Sun-sin (이순신)	29
4.2. Kim Töng-njöng (김덕령)	31
4.3 Samjöngdang (사명당)	32
4.4 Kim Ŭng-sö (김응서)	34
4.4.1 Kim Ŭng-sö a ženská bavička.....	35
4.4.2 Kim Ŭng-söova a Kang Hong-nipova výprava do Japonska.....	35
4.5 I Jö-song (이여송)	36
4.6 Kuan jü (關羽).....	39
4.7 Čhö Il-gjöng (최일경)	40
4.8 Ženské postavy	40
4.9 Král.....	41
4.10 Japonci	42
4.11 Obyčejní lidé.....	42
<i>5. Vliv Imdžinnoku na korejskou literaturu.....</i>	<i>44</i>
<i>Závěr.....</i>	<i>46</i>
<i>Použitá literatura.....</i>	<i>48</i>

Úvod

Ve své práci bych se chtěla věnovat rozboru dosud zatím okrajově zkoumanému dílu korejské literatury, které je souhrnně známé pod názvem Imdžinnok nebo také Zápisky z roku Imdžin.¹

Jedná se o soubor původně psně tradovaných fiktivních příběhů, které jsou více či méně založené na příbězích skutečných historických osobností z dob Imdžinské války, která probíhala mezi Koreou a Japonském od roku 1592.²

To, že se příběhy zpočátku předávaly ústně, vedlo k existenci více než čtyřiceti verzí³, které byly postupně zapisovány jak v čínštině, tak v korejském písmu. Toto dílo významně ovlivnilo strukturu i obsah hrdinských příběhů, které vznikly později (například Příběh o Hong Kil-dongovi), významně se od nich ale liší, zejména proto, že stojí na pomezí literatury faktu a fikce, což ho podle mého názoru zároveň činí důležitým dílem pro rozvoj korejské literatury.

Navzdory tomu není mimo Koreu výzkumu Zápisků z imdžinské války věnována velká pozornost. Ve většině publikací v anglickém jazyce je Imdžinnok zmíněn pouze okrajově, do hloubky zachází pouze Peter H. Lee ve své publikaci *The record of the Black Dragon year*.

V této práci se pokusím stručně představit Zápisky z Imdžinské války jako součást historie korejské literatury. Pozornost budu věnovat zejména postavám, a tomu, jak je k nim přistupováno na základě jejich typologie. Další důležitý aspekt, kterému bych se chtěla věnovat, jsou rozdíly v zobrazování jednotlivých postav v závislosti na původu a distribuci různých verzí díla.

Vycházet budu především z prvotních zdrojů. Z více než čtyřiceti více či méně odlišných verzí jsem si vybrala tři, které co nejlépe reprezentují rozmanitost tohoto díla. Můj výběr byl ovlivněný také dostupností těchto verzí.

Autory první verze jsou So Čä-jöng a Čang Kjöng-nam.⁴ Jedná se o orální verzi, zapsanou v čistě korejském písmu. Tuto verzi jsem měla k dispozici jak v originále, tak

¹ imdžin (壬辰) je označení roku 1592 podle lunárního kalendáře, tedy rok černého (vodního) draka

² ECKERT, Carter J. *Dějiny Koreje*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2001, str. 107

³ LEE, Peter H. *The Record of the Black Dragon Year*. Honolulu: Distributed by Univ. of Hawaii Press, 2000, str. 15

⁴ SO, Čä-jöng a ČANG, Kjöng-nam., ed. *Imdžinnok*. (Zápisky z imdžinské války). Hanguk kodžön munhak čöndžip 4. Korjö tähakkjo, Mindžok munhwa jönguso, 1993.

v překladu do angličtiny od Petera H. Lee, který k této verzi přidal i vlastní předmluvu, ve které porovnává a vysvětluje motivy několika (především orálních) verzí Imdžinnoku.

Druhá verze, kterou jsem měla k dispozici, byla vydaná v roce 1955 v KLTR a jejím autorem je Jun Se-pchjōng.⁵ Podle autora vychází v této verzi z klasického Imdžinnoku. Soudě podle obsahu se jedná o kombinaci několika orálních verzí, které jsou vybrané účelové k tomu, aby vyvolaly obraz patriotismu, který překračuje sociální třídy. Vzhledem k tomu, že tato verze byla vydaná hned po válce, můžeme vidět, že se autor snažil modernizací klasického románu vyvolat ve svých čtenářích patriotismus.⁶ Příběh I Sun-sina například vychází z verze *Kjōngpchanbon* (경판본), což je jedna z orálních verzí Imdžinnoku, ve které figuruje I Sun-sin jako hlavní postava. Příběh mnicha Samjōngdanga a I Jō-songa zase vychází z verze *Hūngnjongilgi* (흑룡일기).⁷

Třetí verze, kterou jsem se rozhodla více zohlednit v této práci, je verze psaná klasickou čínštinou, která byla zahrnutá v *Pchilsabon kodžōn sosōl čōndžip*. Informace o této verzi budu čerpat zejména z knihy *The Story of Traditional Korean Literature* od Petera H. Lee, ve které je tato verze detailně analyzovaná.

Práce je rozdělená do pěti hlavních kapitol. V první se věnuji historickému pozadí vzniku Imdžinnoku, a také událostem, které následovaly po válce a které ovlivnily distribuci díla.

Druhá kapitola se pak bude zabývat literárními žánry, které přímo či nepřímo ovlivnily strukturu Imdžinnoku, zejména se bude jednat o žánr zábavné literatury pchāsōl a také žánr biografie. Také zde ve stručnosti zmíním dílo Příběhy Tři říší, které zásadním způsobem ovlivnilo Imdžinnok.

Ve třetí kapitole charakterizují Imdžinnok jako literární dílo. V první podkapitole se pokusím dílo zařadit do správného literárního žánru. Ve druhé podkapitole se budu věnovat zejména tomu, jakým způsobem docházelo k distribuci Imdžinnoku, co vedlo ke vzniku

⁵ JUN, Se-pchjōng a ČŎNG, Hjon-ung. *Imdžinnok*. [1. vyd.]. (Zápisky z imdžinské války). Pchjōngjang: Mindžučchōngnjōnsa, 1955.

⁶ KIM, Bong-hūi, *Pukhanūi kodžōnsosōl Imdžinnokūi sōsadžōk pjōngä jangsangkwa ūimi – Jun Se-pchjōngūi Imdžinnok (mindžučchōngnjōnsa, 1955) ūl čungsimūro*. (Změny a význam aspektů Imdžinnoku jako klasické literatury Severní Koreje, se zaměřením na verzi Jun Se-pchjōnga). Jöllinčōngsin innumhākjōngu, Vol. 20, no. 3, 2019, str. 248

⁷ KIM, Bong-hūi. 2019, str. 19

mnoha odlišných verzí, a jak to ovlivnilo obsah či strukturu díla. Následně ve stručnosti popíšu hlavní verze Imdžinnoku a pokusím se je zařadit do několika kategorií na základě vzájemné podobnosti, které následně charakterizují.

V poslední podkapitole popíšu postupně strukturu Imdžinnoku, výrazové a časové prostředky, a zevrubně načrtnu charakteristiky postav. Dále se také budu věnovat rozdílným stylům vyprávění v odlišných verzích Zápisků. Jako poslední se v této kapitole pokusím shrnout základní motivy Imdžinnoku, jak ty, které jsou společné pro všechny verze, tak se v každé verzi pokusím najít jedinečné motivy, které se v každé verzi liší.

Čtvrtá a klíčová kapitola se bude detailněji zabývat hlavními postavami a jejich historickými protějšky. Pokusím se zaměřit se zejména na rozdíly v jednotlivých dějových linkách a charakterizacích postav, v závislosti na rozdílných verzích Imdžinnoku.

Poslední kapitola je zaměřená na žánry, které byly silně ovlivněny Zápisky z Imdžinské války, bude se jednat především o hrdinské příběhy. Pokusím se shrnout, v čem se tyto pozdější příběhy liší od Imdžinnoku, a co s ním mají společného.

V závěru se poté pokusím zhodnotit důležitost Imdžinnoku pro vývoj korejské literatury a také se pokusím nastínit možnosti dalšího výzkumu tohoto unikátního díla.

Pro přepis korejštiny je v práci použita oficiální česká transkripce, pro přepis japonštiny je použita oficiální česká transkripce a pro přepis čínštiny standardní českou transkripce čínštiny.

1. Historické pozadí vzniku Zápisků z Imdžinských válek

V této kapitole se pokusím ve stručnosti shrnout válečný konflikt, který stál za vznikem Imdžinnoku a který zároveň slouží jako pozadí pro všechny jeho dějové linky.

1.1 Vylodění v Pusanu

13. dubna roku 1592 se na břehu v jihovýchodní části Koreje vylodilo asi 20 000 japonských vojáků v naději, že získají nová území a také strategický přístup do Číny. Toto byl začátek brutální války mezi korejskou dynastií Čosön a nově sjednoceným Japonskem, v čele s Tojotomi Hidejošim (1536–1598).^{8 9}

Hned zpočátku utrpěla korejská vojska několik drtivých porážek, které vedly k tomu, že dvůr krále Sondžoa (1567–1608) byl nucen uprchnout z hlavního města až za řeku Amnok.¹⁰

1.2 I Sun-sin

Vývoj války dokázal zvrátit až admirál I Sun-sin (1545-1598), námořní velitel provincie Čölla, který byl na svůj post jmenován rok před vypuknutím války, a ze všech sil se snažil nejen sjednotit korejské námořnictví, ale také se zabýval stavbou nových vojenských lodí a výcvikem posádky.¹¹ Nejslavnější z jeho lodí byly takzvané kōbukson (želví lodě), postavené na základě modelů lodí, užívaných již v polovině 15. století. Byly kryté pláty ze železa, a tudíž odolné vůči nepřátelským šípům, a také granátům. Dále byly vybavené množstvím hrotů, které sloužily k tomu, aby zabránily nepřátelům ve vylodění se. Po obvodu celé lodě byla navíc umístěna děla, takže lodě mohly útočit z libovolné pozice.¹² Právě díky tomuto specifickému vzhledu se jim přezdívalo Želví lodě.

Po třech velkých vítězných bitvách (bitva u Okpcho, na jižním pobřeží a nejslavnější u ostrova Hansan) dosáhl admirál I úplné kontroly nad mořem.

⁸ LEE, Kyeong-bok. *Beyond Yi Sun-Shin and the Ming: The Performance of the Korean Army during the First Japanese Invasion of Korea, 1592-1596*. Emory Endeavors in History, Vol. 6, No. 3, 2015, str. 44

⁹ japonský samuraj a daimjó (feudální pán) z pozdního období Sengoku. Byl považován za druhého velkého sjednotitele Japonska.

¹⁰ ECKERT, Carter J. 2001, str. 107

¹¹ ECKERT, Carter J. 2001, str. 108

¹² ECKERT, Carter J. 2001, str. 108

1.3 Obrat ve válce

V důsledku vítězství I Sun-sina se po celé zemi začaly tvořit ozbrojené síly domobrany známé jako Ůibjŏngbujong (armády spravedlnosti).¹³ Objevily se také oddíly buddhistických mnichů, které vedly slavné osobnosti korejského Buddhismu, jako Sŏsan täsa a Samjong täsa.¹⁴

Korejci se dočkali i pomoci od Míngské Číny, která vyslala do boje armádu o 50 tisících mužů. Ti osvobodili Pchjŏngjang na severu Koreje, ale po porážce severně od Sŏulu se stáhli zpět.¹⁵

V první vlně tedy Japonci nejprve získali vládu nad téměř celým poloostrovem, ale díky korejským vítězstvím na moři a následně úspěšným tažením domobrany na souši byli Japonci nuceni ustoupit. Byla zahájena mírová jednání, která ale byla záhy přerušena. Jedním z důvodů bylo to, že Čína se pokusila využít situace a začlenit Japonsko do svého vazalského systému, což se u Hidejošiho, který se cítil být vítězem, setkalo s nesouhlasem, a proto se i on vyťasil s nerealistickými požadavky.¹⁶

1.4 Druhá invaze

V roce 1597 zahájila japonská vojska druhou invazi do Koreje, tentokrát s vyšším počtem vojáků.¹⁷ Korejská vojska byla ale připravená a Japonci na pevnině nedosáhli žádných větších úspěchů. Situace na moři byla ale jiná. Admirál I Sun sin byl kvůli dvorským intrikám propuštěn a v jeho pozici ho nahradil Wŏn Kjun.¹⁸ Ten ale ve střetu s Japonci utrpěl drtivou porážku, proto se vláda rozhodla povolat zpět admirála I Sun Sina.¹⁹ Tomu se podařilo zabránit japonskému pokusu o vyloďení se v Mokpchö, čímž dosáhl slavného vítězství.²⁰

V polovině roku 1598 zemřel Hidejoši, a ještě před koncem tohoto roku se Japonci úplně stáhli z korejského poloostrova. Při pronásledování prchajících vojsk zahynul i admirál I Sun-sin, který byl zasažen náhodnou nepřátelskou střelou.²¹

¹³ ECKERT, Carter J. 2001, str. 108

¹⁴ GILBERT, Marc Jason. *ADMIRAL YI SUN-SHIN, THE TURTLE SHIPS, AND MODERN ASIAN HISTORY. EDUCATION ABOUT ASIA*, Vol. 12, No. 1, 2007. str. 33-34

¹⁵ ECKERT, Carter J. 2001, str. 110

¹⁶ ECKERT, Carter J. 2001, str. 110-111

¹⁷ GILBERT, Marc Jason. 2007, str. 33

¹⁸ Generál a admirál působící během dynastie Čosŏn

¹⁹ GILBERT, Marc Jason. 2007, str. 33

²⁰ ECKERT, Carter J. 2001, str. 111

²¹ ECKERT, Carter J. 2001, str. 111

1.5 Důsledky války

Během tohoto sedm let trvajících konfliktu došlo v Koreji k masivnímu drancování a masakrování obyvatel ze strany Japonců. Došlo také k velkému úbytku obyvatel, na němž měly kromě bojů podíl hlad a nemoci. Na mnoha místech také došlo k povstáním.²²

Na druhé straně přinesla Imdžinská válka pokrok ve vojenské taktice a byly díky ní vyvinuté nové zbraně. Došlo také ke vzájemnému kulturnímu obohacení, zajatci z řad korejských keramických mistrů například značně přispěli k rozkvětu japonské keramiky. Kromě toho se do Japonska dostaly i knihy, které podnítily rozvoj vědy a studium konfuciánských klasiků.²³

2. Literární pozadí Zápisků z Imdžinských válek

V této kapitole krátce představím literární žánry, které nejvíce ovlivnily Imdžinnok, zejména se bude jednat o žánr zábavné literatury Pchäsöl a také o historiografickou literaturu, především rané biografie (zejména mnichů). Také bych se zde chtěla věnovat čínskému dílu Příběhy Tří říší, které zásadně ovlivnilo i Imdžinnok.

2.1 Pchäsöl

Pchäsöl je prozaický žánr, který se v Koreji začal rozvíjet zhruba od 11. století v období Korjŏ. Základem tohoto žánru je vyprávění z ulice, které bylo sbíráno pověřenými literáty. Tento žánr dokumentuje výrazný vliv ústní slovesnosti na prózu a její postupnou transformaci z ústního vyprávění v novelu.²⁴ Většinou měl charakteristiku eseje, někdy literární kritiky, biografie. Nebyla to pevná kategorie prózy, označení Pchäsöl se spíše vztahovalo ke krátkému, nestrukturovanému typu literatury, což se vlastně projevovalo už v samotném názvu pchäsöl, jehož význam by se dal popsat jako něco smíšeného, nesprávného, plovoucího okolo.²⁵

Témata pchäsölu jsou velice různorodá, mohou to být příběhy o historii, o všemožných lidských činnostech, kulturní tradice, pchäsöl také obsahoval institucionální pravidla, kritiky a podobně.²⁶

²² ECKERT, Carter J. 2001, str. 111

²³ ECKERT, Carter J. 2001, str. 112

²⁴ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam. *Slovník korejské literatury*. Praha: Libri, 2007, str. 176

²⁵ HŎ, Mun-sŏp. *Čosŏn kodžŏn munhaksa*. [1. vyd.]. (Dějiny staré korejské literatury). Šenjang: Rjonjŏng mindžok čchulpchansa, 1985, str. 172

²⁶ HŎ, Mun-sŏp. 1985, str. 173

Za jednoho z předchůdců žánru pchäsöl se považují Ŭiindžongidže (의인전기제), což byly imaginární příběhy, ve kterých vystupují jako postavy rostliny a zvířata. Mají formu biografie, ale jsou založené na představitosti, a většinou obsahují ponaučení na konci. Vypravěč v těchto příbězích se často vydával například za likér nebo štětec, a vyprávěl příběh z jejich pohledu.²⁷

Pchäsöl napodobuje některé zavedené stereotypy historické prózy a poukazuje na jednotlivce a jejich správné anebo naopak špatné činy. Vzorce lidského chování tu jsou představené v souladu s tradičními konfuciánskými vztahy. V příbězích se představují postavy jako protichůdné archetypy – například ideální syn vs. Nehodný syn, vzorný poddaný vs. Nehodný poddaný. Člověk vyobrazený v těchto dílech je neměnný, neprochází žádným vývojem, a pokud ano, tak pouze za pomoci dalších hrdinů.²⁸

Kromě těchto didaktických vyprávění můžeme najít v rané próze i zábavné historiky. Materiál z ulice literáti zpracovávali na základě svého vidění světa, a také s ohledem na čtenáře, což je prvek, který se v literatuře předtím nevyskytoval. Takové příběhy vedly k novému zobrazení skutečnosti – hrdina bývá zasazený do pseudohistorických událostí, odehrávajících se na imaginárním místě, a čtenář si je při čtení vědom, že vše je založené na fantazii. Právě tento fakt odděluje pchäsöl od historické literatury.²⁹

V 15. a 16. století posílila zábavná úloha žánru a se zrodem humorných anekdotických vyprávění se přiblížila nižším vrstvám. Cyklizací anekdoty vznikly epizody pseudobiografického příběhu. V této době dostala vyprávěná i expozici a epilog. Prózy byly poměrně krátké, dynamické, pouze s některými doprovodnými prvky, které měly zkratkovitě navodit atmosféru.³⁰

Za nejznámější autora Pchäsöl v období Korjō jsou považováni I Kju-bo, autor díla Pāgun sosöl (Vyprávění Bílého oblaku), I In-no a jeho Pchahandžip (Z Dlouhé chvíle) a sborník Pohandžip od Čchō Ča.³¹

Pchäsöl v éře Čosōn byl ovlivněn politickou nestabilitou, která následovala po založení nové dynastie se odrazila ve zvýšení sociální kritiky v pchäsölu (a i dalších žánrech).

²⁷ HŎ, Mun-söp. 1985, str. 177

²⁸ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam. 2007, str. 176

²⁹ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam. 2007, str. 176

³⁰ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam. 2007, str. 177

³¹ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam. 2007, str. 177

Došlo také ke většímu rozšíření orálního předávání, díla byla zaměřená na satiru. Později došlo ke zlepšení v průmyslu a zemědělství, což dalo lidem více prostoru pro tvorbu.³²

V 16. století byla literatura ovlivněná konfucianismem, tudíž lidová tvorba nebyla považována za správnou. Pchäsöl byl šířen o pokrokovými lidmi, kteří shromažďovali neoficiální příběhy a zajímali se o kulturní dědictví. Došlo také k rozvoji nových rozmanitějších témat.³³

Se sborníků pchäsöl dynastie I jsou mnohé anonymní, ale i autorské, jako například Ŏ Suk-kwönovy Pchägwan čapki (Rozličné zápisky) nebo Šö Kō-džöngovy anekdoty a skeče Pchilwön čapki (Rozličné zápisky štětcem).³⁴

2.2 Historická literatura a biografie

Historická literatura je první a nejdůležitější druh naučné literatury v Koreji. Ve východní Asii byla biografická literatura považována za jakousi autoritu a soubor morálních politických a systémových hodnot.³⁵ Obecně se historická literatura dělila na oficiální, která byla většinou sestavena dvorem určenou komisí, a neoficiální,³⁶ kterou Peter H. Lee také označuje jako portrét v próze.³⁷

Historické analýzy se v Koreji začaly zapisovat ve 4. století ve státech Kogurjō a Päkče a v 6. století ve státě Silla. Všechny tyto první historické spisy byly ale zničeny, proto jsou nejstarší dochovanou kronikou Samguk Sagi (1145, Dějiny tří království, Kim Pu-sik), nejstarší neoficiální kronikou je pak Samguk Jusa (Odkazy tří království, 80. léta 13. století, Irjōn).³⁸ Obě kroniky jsou do určité míry nevěrohodné, což souvisí s jejich účelovostí, více ceněné však jsou dnes Samguk Jusa, zejména z důvodu jejich literárního zpracování.³⁹

Kroniky vycházely ze starších děl, ale protože vznikla v době cizích nájezdů, snažila se poukázat na velikost korejského ducha, což se projevilo zejména v historizování mýtů.⁴⁰

³² HŎ, Mun-söp. 1985, str. 213

³³ HŎ, Mun-söp. 1985, str. 246

³⁴ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam. 2007, str. 177

³⁵ LEE, Peter H., ed. *A history of Korean literature*. Cambridge: Cambridge University Press, 2003, str. 127

³⁶ LEE, Peter H. 2003, str. 127

³⁷ LEE, Peter H. 2003, str. 128

³⁸ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam. 2007, str. 74

³⁹ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam. 2007, str. 75

⁴⁰ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam. 2007, str. 75

2.2.1 Samguk Sagi

V Samguk Sagi můžeme najít životopisy celkem osmdesáti šesti osobností velice různorodých archetypů, mezi ně patřili učenci, generálové, ctnostné ženy, oddaní synové, hwarangové a politici.⁴¹ Životopis Kim Ju-šina⁴² je dobrým příkladem toho, jak Kim Pu-sik spřádá dohromady skutečnou historii s fikcí. Součástí životopisu je například i prenatalní sen, který měla Kim Ju-šinova matka před jeho narozením.⁴³ Motiv prenatalního snu je velice častý i v pozdějších fiktivních příbězích včetně Imdžinnoku. Příběh také obsahuje mnoho zásahů nadpřirozených sil do děje. Například přímým důsledkem toho, že se Kim Ju-šin modlí v buddhistickém klášteře spadne hvězda v blízkosti tábora banditů, kteří se následně rozprchnou.⁴⁴

2.2.2 Hädong kosüngdžön

Kromě Samguk Sagi a Samguk Jusa se dochovala i další dílčí neoficiální díla, která se dají považovat za historicko-biografická. Jsou to Kim Tä-munovo Hwarang segi (8. stol., Životopisy Hwarangů) a Hädong kosüngdžön (13. století, Životopisy nejvýznamnějších korejských mnichů), ze kterého čerpal i Irjön při psaní Samguk Jusa.⁴⁵ Protože se jedná o díla životopisná, můžeme v nich najít prvky, které ovlivnily i pozdější Zápisky z roku imdžin, zejména pak v Hädong kosüngdžön.

Tento spis byl sebraný na základě rozkazu krále Kodžonga mnichem Kakhunem.⁴⁶ Dílo zřejmě navazuje na starší, nedochované životopisy slavných mnichů, ale dnešní redukovaná podoba obsahuje pouze dva díly, ve kterých můžeme najít celkem 25 biografí z doby Tří království a Sjednocené Silly. Toto dílo mapuje počátky buddhismu na korejském poloostrově a odpovídá strukturně standardům čínských buddhistických biografí.⁴⁷

Základním tématem tohoto díla je ukázat slávu dharmy skrze výjimečné životy mnichů. Toto dílo obsahuje celkem dvacet pět životopisů mnichů žijících v rozmezí 500 let.⁴⁸ I v těchto životopisech se setkáme s popisem nadpřirozených schopností protagonistů. Mniši konají zázraky, léčí nevyléčitelné nemoci nebo dokážou komunikovat s nadpřirozenými

⁴¹ LEE, Peter H. 2003, str. 130

⁴² generál, který se podílel na sjednocení Tří království pod stát Silla

⁴³ LEE, Peter H. 2003, str. 130

⁴⁴ LEE, Peter H. 2003, str. 131

⁴⁵ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam. 2007, str. 75

⁴⁶ LEE, Peter H. 2003, str. 131–132

⁴⁷ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam. 2007, str. 229

⁴⁸ LEE, Peter H. 2003, str. 131–132

entitami, jako jsou například duchové a draci. Také se u nich objevuje odolnost vůči živlům, není možné je spálit nebo třeba zabít mečem. Nadpřirozené jevy se dějí i při jejich smrti.⁴⁹

2.2.3 Samguk Jusa

Ve stylu neoficiální kroniky Samguk Jusa se pak odráží vliv jak Hädong kosüngdžön, tak Samguk Sagi. V této kronice nalezneme příběhy spojené s raným korejským královstvím a králi a také raným korejským buddhismem.⁵⁰ Také tam nalezneme zakladatelské mýty jednotlivých království, legendy a lidová vyprávění týkající se různorodých témat.

2.2.4 Biografie a Imdžinnok

Biografie začínají tím, že popisují, jak se daní postava narodila a následně nás provází celým jejich životem. To se v Imdžinnoku poněkud liší, u většiny postav není popisován celý jejich život, pouze jeho část života spojená s válkou. Co ale mají biografie a Imdžinnok společné, je přítomnost nadpřirozených jevů, snaha poukázat na výjimečnost hrdinů a také časté odkazování na čínské historické či mytické postavy.

Ani původní biografie nebyly zcela fakticky přesné, ale postupem času byla fakta více a více nahrazována fikcí. Tyto vymyšlené příběhy se pak dosadily do klasické struktury, takže struktura byla biografická, ale obsah byl smyšlený, což vyvolávalo dojem, že se jedná o biografii skutečné postavy, i když to nebyla pravda.

2.3 Příběhy Tří říší

Tento čínský román sice netvoří samostatný žánr, ale vzhledem k tomu, že jeho vliv na Imdžinnok byl velký, jak dějově, tak co se charakteristiky postav týče, rozhodla jsem se ho zařadit mezi díla, která ovlivnili Imdžinnok.

Příběhy Tří říší jsou historický román ze 14. století, jehož autorství je připisováno Luo Kuan-čungovi. Děj se odehrává v bouřlivých letech na konci dynastie Chan a během období Tří království v čínské historii.⁵¹

Román je založen především na Záznamech Tří království, což je historický text popisující období pozdní Západní dynastie Chan a období Tří království (184-280 našeho

⁴⁹ LEE, Peter H. 2003, str. 133

⁵⁰ LEE, Peter H. 2003, str. 134

⁵¹ CHOI, Daniel. *What makes "Romance of the Three Kingdoms" the Greatest History Novel?* History of Yesterday [online]. [cit. 2021-7-31]. Dostupné z: <https://historyofyesterday.com/what-makes-romance-of-the-three-kingdoms-the-greatest-history-novel-89784aa0bf4a>

letopočtu), jehož autorem je Čchen Šou. Tento text je obecně považován za oficiální a důvěryhodný zdroj zaznamenávající historii tohoto období.⁵²

Příběh je částečně založený na historii, částečně na legendách a mýtech. Romantizuje a drammatizuje životy feudálních pánů a jejich poddaných, kteří se snažili nahradit slábnoucí dynastií Chan. Román celkově sleduje osudy stovek postav.⁵³

Příběhy Tří říší jsou uznávány jako jeden ze čtyř velkých klasických románů čínské literatury. Román patří k nejoblíbenějším literárním dílům ve východní Asii a měl velký vliv na literaturu jak v Číně, tak i okolních zemích, včetně Koreje. Nejdůležitější postava je pro nás Kuan Jü, který se objevuje i v Imdžinnoku a významným způsobem zasahuje do děje. Příběh oslavuje Kuan Jü tím, že ho vykresluje jako spravedlivého a loajálního válečníka. Více se této postavě budu věnovat v následujících kapitolách.

⁵² *Records of Three Kingdoms*. New World Encyclopeda [online]. [cit. 2021-7-31]. Dostupné z: https://www.newworldencyclopedia.org/entry/Records_of_Three_Kingdoms

⁵³ MORGAN, Rebecca Jane. *Beginner's guide to a Chinese classic: Romance of the Three Kingdoms* [online]. [cit. 2021-7-31]. Dostupné z: <https://rebeccajanemorgan.medium.com/beginners-guide-to-a-chinese-classic-romance-of-the-three-kingdoms-2637f6c53cc>

3. Základní charakteristika Imdžinnoku

3.1 Charakteristika žánru sosŏl

Korejský román sosŏl se řadí mezi zábavnou prózu, jejímž hlavním cílem bylo pobavit a rozptýlit čtenáře. Z tohoto důvodu byla také na rozdíl od tzv. vysoké literatury, psané literáty v klasické čínštině, považována za druhořadou a méněcennou. Děj Sosŏl se pohybuje mimo reálné místo a čas a většinou se u nich nevěnuje velká pozornost autorství nebo dataci.⁵⁴ Za předchůdce žánru sosŏl je považována historiografická literatura, žánr pchäsŏl a ústní slovesnost. O těchto žánrech jsem se už detailněji rozepsala v předchozí kapitole.

3.1.1 Klasifikace Imdžinnoku v rámci žánru sosŏl

Sosŏl je možné dá rozdělit na další podskupiny, lišící se tématy, která se objevují v hlavních a vedlejších zápletkách. Nejstarší kategorií jsou válečné/hrdinské sosŏl, ve kterých se objevuje nejvíce prvků historických biografií a legendárních vyprávění.⁵⁵ Do této kategorie se bezpochyby řadí i Imdžinnok, jak podle data vzniku, tak i podle hlavního tématu.

Existuje mnoho systémů, jak klasifikovat romány. Tíměř všichni autoři, kteří se zabývají výzkumem korejské literatury mají svou vlastní trochu jinou klasifikaci, ale pro účely této práce bude stačit, pokud zmíním ty nejzákladnější.

Jun Se-pchjŏng, autor severokorejské verze Imdžinnoku, kategorizuje sosŏl do pěti skupin– romány milostné, hrdinské, fantastické, alegorické a rodinné.⁵⁶

Existuje také dělení chronologické. Podle M. I. Nikitiny a F. Trocevičové můžeme sosŏl rozdělit na dvě období, první začíná po imdžinské válce a končí v polovině 18.století. Toto období je charakteristické pro vznik vlastenecké prózy. Druhé období pak začíná ve druhé polovině 18.století a končí otevřením země v roce 1876.⁵⁷

Kdybych vycházela z kategorizace Jun Se-pchjŏnga, Zápisky by se zcela jistě zařadily mezi romány hrdinské, přestože se od klasických románů o hrdinech, jako je na příklad *Vyprávění o Hong Kil-dongovi*, v mnoha věcech liší, zejména tím, že jsou založené na skutečných událostech. Zároveň se v nich ale dá najít mnoho prvků, které mají s hrdinskými romány společné. Stejně jako v hrdinských románech, i v Imdžinnoku se v centru děje nachází ideální hrdina, který se musí vypořádat s vnějším zlem.

⁵⁴ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam a Vladimír PUCEK. *Studie z dějin starší korejské literatury*. Praha: Karolinum, 2006, str. 124

⁵⁵ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam a Vladimír PUCEK. 2006, str 142

⁵⁶ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam a Vladimír PUCEK. 2006, str 142

⁵⁷ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam a Vladimír PUCEK. 2006, str 143

Peter Lee ve své knize *The story of traditional Korean literature* kategorizuje Imdžinnok jako kundam sosöl (válečný román).⁵⁸ Kategorie kundam sosöl bývá často směřován s hrdinskými sosöl, ale na rozdíl od hrdinských románů se kundam sosöl odehrávají na skutečném válečném pozadí a ve svém ději reflektují na události reálně existující války. Kundam sosöl tedy lze řadit mezi hrdinské romány, ale ne opačně.⁵⁹

3.2 Imdžinnok a jeho verze

Zápisky z Imdžinských válek je první dílo, které vzniklo pod vlivem Japonské invaze do Koreje (1592-1589). Mezi všemi literárními díly, která reflektují imdžinskou válku, je Imdžinnok všeobecně považován za to nejzajímavější.⁶⁰ Existuje kolem čtyřiceti rukopisů různé délky, z nichž většina je anonymní. Jsou mezi nimi díla psaní jak čínsky, tak korejským písmem.⁶¹ Kvůli striktní cenzuře během Japonské okupace, trvající od roku 1905 do roku 1945, nemohly Zápisky z Imdžinských válek volně kolovat mezi lidmi, proto se toto dílo začalo zkoumat až po roce 1940.⁶²

3.2.1 Původ rozdílných verzí

Jednotliví vypravěči se snaží zachovat jednotlivé vzpomínky na bitvy a historické události této doby. Časté odkazy na určitá místní jména a místa naznačují, že ta daná verze byla populární v dané oblasti.⁶³ Postupným předáváním ústní verze a tím pádem i zkreslováním a nekonzistentním výběrem faktů z dřívějších verzí postupně došlo ke vzniku rozdílných verzí příběhu. Každá verze pak reflektuje výběr konkrétního vypravěče, jeho adaptaci a přídavky.⁶⁴

Právě tyto podmínky mají za důsledek nekonzistentnost mezi jednotlivými verzemi. Mohlo se jednat o odlišnosti v místních názvech, motivech a detailech, které se zejména týkaly jednotlivých postav. Všechny tyto rozdíly reflektovaly rozdílný styl vyprávění, který si vyžadovala veřejnost v závislosti na jejich sociální třídě. Orální verze byly například určené především pro publikum z nižších vrstev, což se odráží i v příběhu. Hlavním cílem orálních

⁵⁸ LEE, Peter H. *The story of traditional Korean literature*. Amherst, New York: Cambria Press, 2013, str. 201

⁵⁹ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam a Vladimír PUCEK. 2006, str. 145

⁶⁰ LEE, Peter H. 2000, str. 15

⁶¹ LEE, Peter H. 2000, str. 15

⁶² LEE, Peter H. 2000, str. 15

⁶³ LEE, Peter H. 2000, str. 15

⁶⁴ LEE, Peter H. 2000, str. 15

verzí bylo pobavit, proto se v nich ve větší míře vyskytují nadpřirozené jevy a hrdinové jsou popisováni přehnaně. Verze psané čínsky měly zase často v úmyslu zpětně legitimizovat zásah Mingských vojsk v Koreji.

Další změny se odehrály ve chvíli, kdy se jednotlivé příběhy začaly zapisovat, protože každý ze spisovatelů si mohl vybrat, který z příběhů zapsat a který vynechat, pochopitelně v závislosti na tom, jakým čtenářům bylo dílo určené. Například severokorejské verzi se více objevují příběhy, odehrávající se Pchjōngjangu a jeho okolí, a v ději se vyskytují i mnohé lokální postavy. Také oproti jiným verzím obsahuje vyprávění o generálech a bojovnících z Ůibjōngbujong, jako byl například Kwak Čä-u.⁶⁵

3.2.2. Klasifikace verzí Imdžinnoku

Jak jsem již zmínila, existují verze psané čistě korejsky, korejsky a čínsky a pouze v čínštině, a všechny měly být určeny pro různá publika, proto mezi nimi byly rozdíly ve vyprávění, obsahu a struktuře.

Všechny existující varianty lze rozdělit do několika skupin na základě sdílených podobností mezi nimi. Nejběžnější a také nejjednodušší dělení je založeno na tom, v jakém jazyce byly příběhy zapsané, ale existují i jiné typy kategorizace

Například So Čä-jōng kategorizuje 23 různých vydání a rozděluje je do pěti skupin.

1. Verze založené na historických faktech (psané spisovnou čínštinou)
 2. Verze založené na historických faktech, doplněná o prvky z ústních vyprávění a legend (psané korejsky)
 3. Verze založené na ústních vyprávěních psaných čínsky
 4. Verze založené na ústních vyprávěních psaných korejsky
 5. Verze založené na ústních vyprávěních, ale upravené a extrahované z různých verzí.
- Tato kategorizace je tedy založena na obsahu a procesu tvorby vydání.⁶⁶

Dalším příkladem je Im Čöl-ho, který zpracoval čtyřicet různých verzí Imdžinnoku, a zařadil je do šesti různých skupin v závislosti na tom, která z postav je v díle přítomna nejznatelněji.

1. Historická vydání psaná čínsky
2. Verze s Čchö Il-gjōngem
3. Verze s Kuan Jü

⁶⁵ vojenský generál a patriot, který byl přezdíváný Čchōnganghongüi čanggun (generál v rudém rouše)

⁶⁶ LEE, Seung-Ah. *Conception of the Hero in Korean Popular Fiction of Late Choson Period*. Los Angeles, 2014, str. 89

4. Verze s I Sun-sinem
5. Upravená historická vydání
6. Ostatní⁶⁷

3.3 Struktura a kompozice Imdžinnoku

Všechny verze díla mají v podstatě totožnou strukturu. Jedna sekvence obvykle následuje druhou, plynutí času nebo změny jednotlivých scén je poznamenáno pouze korejskými výrazy jako ittä (이때, v tuto chvíli). Tento výraz se nejčastěji objevuje ve verzích, které vycházejí z orálních vyprávění. Také výraz kaksöl (각설, nyní se říká, že...) je slouží k zahájení vyprávění (často se používá v podobě 각설이다 / 각설 이다). Zejména v čínsky psaných verzích je čas indikován přesnými, ale často nesprávnými daty, napodobujícími oficiální styl biografie nebo frázi sisi (시시, v tomto okamžiku). Výraz kaksöl se používá zřídka. Přímé řeči obvykle předchází výraz wal (왈, řekl) následovaný výrazem hago, hadoni, hani (하고, 하더니, 하니, řekl). Wal se nepoužívá po celou dobu.⁶⁸

Dílo není původně rozdělené na kapitoly, což odráží fakt, že příběhy byly originálně vyprávěny orálně. Některé sebrané verze byli později pravděpodobně pro komfort čtenářů rozdělené na kapitoly (například severokorejská verze) ale přítomnost kapitol jen minimálně narušila strukturu díla.

Kompozice je po celou dobu chronologická a všechny sekvence mají podobnou délku. Pokud je potřeba nastínit minulost nějaké postavy, tak se tento popis nachází na začátku první sekvence, ve které se postava nachází. Popis minulosti pak postupně přejde do přítomnosti. Většina hlavních postav se objevuje ve více než jedné sekvenci, ale existují výjimky. I Sun-sin se například v několika verzích objeví pouze v jedné sekvenci, kdy je na jejím začátku představen, a na jejím konci umírá.

Také pořadí, ve kterém se postavy objevují, se může v jednotlivých verzích lišit, ale hlavní dějové události se z pravidla řídí stejným pořadím. Výjimkou může být Severokorejská verze, kde byla dějová linka upravená tak, aby zdůrazňovala vítězství, odehrávající se kolem Pchjŏngjangu.⁶⁹

⁶⁷ LEE, Seung-Ah. 2014, str. 90

⁶⁸ LEE, Peter H. 2013, str. 203

⁶⁹ KIM, Bong-hŭi. 2019, str. 248

Severokorejská verze také navíc obsahuje vysvětlivky, plus historii nějakých postav. Tato verze byla určena pro mladé čtenáře s úmyslem je vzdělat.⁷⁰

3.3.1 Úvodní scéna

Před začátkem hlavní části Imdžinnoku⁷¹ se vždy nachází několik scén, které nás uvádějí do příběhu. Tyto scény jsou v každé verzi, ale jejich obsah a pořadí se liší. Čínské verze většinou začínají datací,⁷² který by měla ve čtenáři vyvolat pocit, že se jedná o oficiální historické dílo, data působí na první pohled oficiálně a správně, ale často jsou fakticky špatná. Čínská verze je ve skutečnosti stejně smyšlená, jako všechny ostatní, i když se snaží napodobit oficiální styl.

Čistě korejská verze začíná tím, že Kuan Jü předpovídá narození Čchö Il-gjônga, poté hovoří o tom, jak se mu v mladém věku podařilo získat vládní pozice.⁷³

Severokorejská verze zase začíná rovnou scénou, kdy se Japonci vylodují v Koreji. Této scéně nepředchází žádná špatná znamení předpovídající válku, okamžitě začínají invazi a bitvami u Tongnä, kde jejich korejsští obránci odvážně bojují a obětavě umírají.

3.3.2 Králův sen

Další scéna, která se stabilně nachází na začátku příběhu, je králův sen, který slouží k tomu, aby poukázal na to, že události, předpovídající útok se děly, ale nikdo jim nevěnoval pozornost. Poukazuje také na to, že král byl ukolébán zdánlivým mírem, a proto zanedbal přípravy na obranu země.⁷⁴

Králův sen se vyskytuje ve všech verzích, v každé z nich se může o něco lišit, ale většinou se jedná pouze o malé detaily. Ve snu se obvykle vyskytuje žena, která pochoduje hlavním městem, v severokorejské i korejské verzi přichází z východu. Tato žena nese nějaký druh obilniny (rýže, proso).

V čínské verzi z jihu přichází Kuan Jü a radí králi, aby se zmocnil japonského mnicha Sukčua, který vstoupí do hlavního města jižní branou s košem vyřezávaných dřevěných figurek slavných generálů z minulosti. Ty figurky se promění ve skutečné generály a zaútočit

⁷⁰ KIM, Bong-hüi. 2019, str. 259–260

⁷¹ Hlavní části jsou zde myšleny jednotlivé sekvence týkající se konkrétních postav

⁷² LEE, Peter H. 2013, str. 203

⁷³ LEE, Peter H. 2013, str. 217

⁷⁴ LEE, Peter H. 2013, str. 218

na Koreu.⁷⁵ S motivem mnicha se můžeme setkat i v dalších verzích, zejména korejských. V jedné verzi se například japonský generál Kató Kijomasa na začátku příběhu vydává za potulného mnicha.⁷⁶

Následně je interpretován význam tohoto snu. V korejské verzi interpretaci provede Čchö Il-gjöng, ale tato osoba je v každé verzi jiná. Všichni jej ale interpretují správně. Výjev ženy nesoucí pytel s obilovinou, která představuje radikál pro muže a pro ženu a pod tím je radikál značící pěstování obilí, který se čte jako wä (와) což také znamená Japonsko.

Na začátku příběhu také ve všech verzích vlastenci varují před nepřítelem, ale nikdo je neposlouchá a bez společného úsilí vlády nemohou jednotlivé akce katastrofu odvrátit, což poukazuje na neefektivní vládu té doby.⁷⁷

Po prvním útoku Japonců pak následuje výčet prohraných bitev. Jejich lokace a postavy, které v nich vystupují se často liší na základě toho, v jaké oblasti byla jaká verze více rozšířená.

Ve všech verzích také existují určité rozdíly v místních názvech a výsledcích bitev, ale všechny ukazují, že Korea nebyla připravena a utrpěla drtivou porážku kvůli frakčnímu boji a rozdílným názorům u dvora. V severokorejské verzi je kladen velký důraz na oddanost generálů, kteří čelili první vlně japonských útoků a snažili se je zvrátit, přestože jejich boj byl marný.⁷⁸

Po této části už následuje samotná sekvence s postavami. Pořadí, ve kterém jsou prezentovány, se může v každé verzi lišit a některé z nich jsou samozřejmě v jednotlivých verzích přítomny více či méně, nebo dokonce úplně vynechány, ale hlavní dějové události jsou do značné míry pevně dané. Mezi tyto klíčové události patří útek krále z hlavního města, cesta korejských vyslanců Číny pro posily, expedice do Japonska a jednotlivé příběhy hlavních postav, které se stabilně objevují ve všech verzích. Například I Sun-sin je pravděpodobně uveden ve všech verzích Imdžinnoku.

3.4 Role vypravěče v Imdžinnoku

V textu je důraz kladen hlavně na popis akce, částí, které se zabývají deskripcí přítomných postav nebo okolí není mnoho a pokud už tam jsou, tak jsou popsány zkratkovitě.

⁷⁵ LEE, Peter H. 2013, str. 217

⁷⁶ LEE, Peter H. 2013, str. 206

⁷⁷ LEE, Peter H. 2013, str. 218

⁷⁸ KIM, Bong-hüi. 2019, str. 261

Neexistuje žádný vypravěč první osoby, celý příběh je vyprávěn z pohledu vševědoucího vypravěče, což naznačuje, že příběh byl původně vyprávěn ústně.⁷⁹ Další věc, která poukazuje na orální původ díla je to, že vypravěč vkládá své komentáře nebo řečnické otázky přímo do děje. K falešnému obvinění Kim Tõng-njõnga například vypravěč přidává tento komentář: „*V malé zemi, jako je Korea, existuje tendence eliminovat kohokoli lepšího než sebe samého. Jaký skličující stav věci!*“⁸⁰

Po smrti Nongä zase vypravěč běduje nad zbabělostí korejských generálů „*Křehká žena uvěznila slavného zahraničního velitele. Jak by se stovky slavných generálů v Koreji nemohly stydět?*“⁸¹

V Severokorejské verzi zase do příběhu několikrát vstoupí autor Jun Se-pchjõng a komentuje situaci ze svého pohledu. Například poté, co má král sen, předpovídající invazi, tak autor vysvětluje, že tento sen je pouze legenda, která je v příběhu využita k tomu, aby poukázala na to, že král byl plachý a vyděšený, a proto opustil Sõul.⁸²

Podruhé autor vstupuje do děje v okamžiku, kdy mistr Sõsan ujišťuje krále, že Mingové mu pomůžou, protože současný vládce Ming a král jsou podle legendy potomci Liou Peje a Čang Feje, dvou bratrů z Příběhů Tři říší. Kuan Jü je třetí bratr, který ještě není narozený, ale že přijde a zachrání Čosõn. Autor zde vysvětluje, že legenda byla použita proto, aby ukázala, jak schopný a moudrý je mistr Sõsan a jak neschopný je král Sondžo.⁸³

Komentáře jsou také často použité jako nástroj pro kritiku krále a úředníků.

Vypravěč nabízí objektivnější pohled na události. V raných verzích většinou vypravěč dobře znal zdroje, pozdější verze se spoléhají spíše na populární tradice. Jeho pohled je ale zkreslený vlivem událostí následujících po válce.

3.5 Hlavní motivy Imdžinnoku a jejich rozdíly v jednotlivých verzích

V každé verzi jsou určité scény a motivy, které se pravidelně opakují za účelem, aby ve čtenáři/posluchači umocnily nějaký pocit nebo dojem nebo aby mu předaly nějakou informaci. V severokorejské verzi se například často vyskytuje scéna, ve které lidé pláčou, naříkají a utíkají před válkou, přičemž pomáhají starým a nemocným, kteří bědují nad svým

⁷⁹ LEE, Peter H. 2000, str. 16

⁸⁰ LEE, Peter H. 2013, str. 232

⁸¹ LEE, Peter H. 2013, str. 233

⁸² JUN, Se-pchjõng. 1955, str. 17

⁸³ JUN, Se-pchjõng. 1955, str. 32-33

osudem. Autor této sebrané verze se tak pravděpodobně snaží poukázat na utrpení běžného lidu na pozadí velkých událostí napříč dějinami.

Severokorejská verze je obecně více zaměřená na obyčejné lidi, poukazování jejich špatnou situaci je opakující se téma. Vše je popsáno realističtěji, častá je kritika zkorumpovaných úředníků a bohatých lidí a moc prostoru není dáno I Jō-songovi a dalším čínským postavám. Tato verze není ovlivněná Příběhem Tří říší do takové míry, jako ostatní verze. Kromě utrpení také opakovaně ukazuje odvalu a morální čistotu obyčejných lidí. Toto opakování je účelné, aby zdůraznilo autorovu myšlenku.

V čistě korejské verzi zase například můžeme nejsilněji vidět motiv silných hrdinů, kteří mají nadpřirozené schopnosti, kterými se vyrovnají hrdinným generálům z minulosti. Podle toho se dá usoudit, že tato verze byla určena zejména jako zábava pro prostý lid, který chtěl slyšet podobné fantastické příběhy.

Ve všech verzích je opakujícím se motivem odvážná žena, která musí nakonec zemřít spolu s nepřítelem.

Také motiv nespravedlivé smrti, který se projevuje zejména v příběhu nespravedlivě odsouzeného Kim Tōng-njōnga, je výrazným motivem, který mají společné téměř všechny verze. V severokorejské verzi tento motiv můžeme nalézt i v příběhu I Sun-sina, který je neprávem obviněn Wōn Kjunem a v důsledku toho přijde o svou pozici.

Čínskou verzí se pochopitelně nejsilněji prolíná motiv Kuan Jü. Jeho přítomnost je patrná v mnoha scénách, kromě toho, že se často zjevuje postavám ve snech, tak svou přítomností také ovlivňuje výsledky bitev a občas říká postavám, co mají dělat. Zasahuje tedy do děje mnohem více než v jiných verzích. V tomto motivu je patrná snaha zpětně ospravedlnit poválečný čínský vliv na Koreu, kritizovat vládu.

Ve všech verzích, ale jevíce v Severokorejské nalezneme motiv konfliktu postav mezi loajalitou vůči rodičům a vůči zemi. Objevuje se ve všech verzích v případě Kim Tōng-njōnga, v Severokorejské verzi se opakuje i u Kim Ůng-sōa. Postavy si nakonec vždy vyberou svou zem.⁸⁴

3.6 Obrazný popis v Imdžinnoku

Některé popisy síly a vzhledu hrdinů a také popis bitevních scén je popsán obrazně. Navíc se tyto popisy často schematicky opakují. Při popisu boje se často používají stále stejné slovní obraty. Soupeři jsou často přirovnáváni k divokým tygrům nebo vlnícím se drakům,

⁸⁴ KIM, Bong-hüi. 2019, str. 249

bojujícím v hlubinách smaragdového moře.⁸⁵ Také v příběhu můžeme slyšet mnoho hrozeb a posměšků, které na sebe protivníci křičí před a po boji. Často například přirovnávají protivníka k jednodennímu štěněti.⁸⁶

Samotný akt boje je často popisován jako tanec s meči nebo předvádění dovedností s meči.⁸⁷ Smrt je popsána stručně. Válečná zvěrstva, jakými jsou například zabíjení nevinných lidí nebo odřezávání nosů, se rychle přejdou a není jim věnováno příliš mnoho prostoru.⁸⁸

V severokorejské verzi se často setkáváme s popisem, že Japonští nepřátelé pokryli hory a pole.⁸⁹ Tento popis měl čtenáři pomoci si představit velikost japonské armády.

Popis přírody se v Imdžinnoku příliš nevyskytuje, ale pokud ano, tak příroda často odráží stav mysli dané postavy. Když I Sun-sin přijde k hoře Han, je popis krásné přírody spojený s tím, že cítí velkou tíhu obtížného úkolu, který má před sebou.⁹⁰

⁸⁵ LEE, Peter H. 2000, str. 17

⁸⁶ podle korejského přísloví – Mladé štěně toho neví dost na to, aby se bálo tygra.

⁸⁷ LEE, Peter H. 2000, str. 17

⁸⁸ LEE, Peter H. 2000, str. 18

⁸⁹ JUN, Se-pchjōng. 1955, str. 19

⁹⁰ LEE, Peter H. 2000, str. 18

4. Postavy Imdžinnoku

Většina postav Imdžinnoku je založena na skutečných osobnostech korejské historie, což automaticky znamená, že pro ně platí jiná pravidla než pro plně fiktivní hrdiny z pozdějších románů. Na rozdíl od svých následovníků jsou postavy Imdžinnoku vytvářeny účelově, což znamená, že se objevují v příběhu proto, aby splnili určitý úkol, a jejich dějová linka obvykle končí hned poté, co je daný úkol splněn. Většina postav proto zemře poté, co naplní příběh příběhu.

Jejich charakter a schopnosti proto také závisí na tom, jaký typ úkolu musí splnit. To je důvod, proč v Imdžinnoku nenajdeme žádný dokonalý prototyp hrdiny, který je typický pro pozdější hrdinské romány. Oproti tomu v Imdžinnoku existuje několik archetypů postav, z nichž každý se zaměřuje na něco jiného. Například mnich, který dokáže využívat taoistickou magii, nemá potřebu umět bojovat mečem, nebo generál, který je velmi dobrý válečník, obvykle není ten, kdo přichází se strategickými plány.

Zároveň také v Imdžinnoku nesledujeme postavy od jejich narození, nebo dokonce ještě před narozením, protože většina pozdějších románů začíná prenatalním snem, který má matka hrdiny a který je předzvěstí toho, že hrdina bude obvyklým člověkem. S postavami se setkáváme poprvé v až okamžiku, kdy do jejich života vstoupila válka. Když začala válka, každá z postav se nacházela v jiné životní situaci⁹¹ a každá z nich na válku reagovala rozdílně. Například Sun-sin čeká na to, až ho povolají do války a mezi tím připravuje své želví loď, král na válku reaguje tak, že má strach. Většina hrdinů ale reaguje tak, že se chce do války zapojit.

Vzhledem k tomu, že hrdinové jsou založeni na dobře známých historických postavách, není nutné je podrobně představovat, protože vypravěči a pozdější texty očekávali, že jejich publikum je s jejich životem už do nějaké míry seznámeno. Jejich charakteristika se většinou omezuje na popis jejich síly nebo jejich brnění a jejich zbraní, o nichž budu detailněji mluvit později v této kapitole.

Popis vzhledu postav je většinou schematický. Vnitřní kvalita hrdinů se projevuje jejich vzhledem. Jejich nadpřirozená výška a dokonalý vzhled reprezentuje jejich sílu. To stejné ale zároveň platí i pro antagonisty, což je činí důstojnými nepřáteli, z jejichž poražení má čtenář či posluchač skutečně pocit zadostiučinění. Tyto nerealistické popisy jsou více časté v orálních verzích. Naopak v Severokorejské verzi se snaží být co nejvíc realističtí.

⁹¹ Kim Tŏng-njŏng například právě truchlil poté, co zemřel jeho otec.

Tyto popisy jsou ale většinou stručné, většinou vypravěči stačí pár vět k tomu, aby čtenáři přiblížil vzhled postav I Sun-sin je například v Korejské verzi popsán velice stručně: „Příběh pokračuje takto. V té době žil v Sakču v provincii Pchjŏngan muž, jeho příjmení bylo I a jeho rodné jméno Sun-sin. Přezdívalo se mu také lord Čunmu (Oddaný bojovník). Bylo mu dvacet let a již v mladém věku přišel o oba rodiče. Byl to člověk vznešeného ducha, dokázal uzvednout přes tisíc kilogramů a denně cvičil jezdeckví a lukostřelbu.“⁹²

Popis Kim Ťng-sŏa je o něco detailnější, zahrnuje také výčet jeho zbraní, brnění a velice stručný popis jeho vzhledu: „V té době bylo Kim Ťng-sŏovi dvacet let. Byl přes 270 centimetrů vysoký, jeho obličej byl jako nefrit zasazený v koruně a jeho oči byly jako pochodně. Nosil tisícikilogramovou helmu z pravého zlata a padesátikilové brnění. Vládl dvoumetrovým mečem, vyrobeným ze spadlé hvězdy. Byl to ideální hrdina své doby.“⁹³

Všechny postavy jsou pak popsány v podobném duchu, přičemž výrazy určené k popisu vzhledu a síly se často opakují. Výjimkou jsou ale ženské postavy, jejichž popisu není věnován vůbec žádný prostor a o nichž se dozvíme pouze jejich jméno a to, že jsou kisäng⁹⁴

Síla hrdinů je také často přirovnávána k běžným věcem, které si čtenář dokázal snadno představit, například je v díle často zmiňováno, kolik pytlů rýže hrdina unese nebo kolik toho dokáže sníst.⁹⁵

Postavy jsou často přirovnávány ke slavným historickým postavám z Číny. Například o Kim Tŏng-njŏngovi se říkalo, že je stejně chytrý jako Ču-ke Liang.^{96 97}

V Severokorejské verzi jsou hrdinové vybráni na základě toho, že jsou různých sociálních tříd. I Sun-sin je zástupcem jangbanské rodiny, která ztratila moc, dále jsou tu zastoupeni mniši, kisäng, které byly považovány za nízké ženy, vůdci Ťibjŏngbujong zase byli běžní lidé a Kwŏn Jul, který pocházel z rodiny politiků. Autor vybral postavy účelově, tak aby zastupovali co nejvíce sociálních tříd.⁹⁸

⁹² LEE, Peter H. 2000, str. 128 (překlad autorky)

⁹³ LEE, Peter H. 2000, str. 128 (překlad autorky)

⁹⁴ kisäng byly ženy, které byly vycvičeny jako kurtizány a zprostředkovávaly zábavu a konverzaci mužům z vyšší třídy

⁹⁵ LEE, Peter H. 2000, str. 17

⁹⁶ LEE, Peter H. 2000, str. 17

⁹⁷ čínský politik žijící ve 3. století našeho letopočtu

⁹⁸ KIM, Bong-hŭi. 2019, str. 267

V následující části se pokusím detailněji popsat jednotlivé postavy, zjistit, jak se liší jejich zobrazení v jednotlivých verzích, a porovnat jejich roli v příběhu s tím, jaký byl jejich život ve skutečnosti.

4.1 I Sun-sin (이순신)

I Sun-sin, admirál korejského loďstva narozený v roce 1545, je jednou z nejproslulejších osobností korejské historie. Proslavil se zejména svým vítězstvím v bitvě u Mjōngnjangu, kde se mu za pomoci svých želvích lodí podařilo zvítězit, navzdory tomu, že nepřítel byl v početní výhodě. Během Imdžinské války dosáhl triadvaceti vítězství a nebyl ani jednou poražen. Jeho technologické a strategické inovace nejen pomohly Koreji k vítězství v Imdžinské válce, ale také způsobily revoluci ve vedení námořní války a přinesly do Asie moderní námořní sílu a styl boje.⁹⁹ I zemřel v bitvě u Norjangu v roce 1598.

Všechny verze Imdžinnoku I Sun-sina chválí za to, že je skvělým taktikem a velitelem, kterého milují jeho muži a čínští spojenci a bojí se ho nepřátelé. Jeho talent uznávají i Kuan Jü a I Jō-song v čínské verzi.

Některé verze příběhu také obsahují popis želvích lodí.¹⁰⁰

V korejské verzi se I Sun-sin objeví v příběhu už jako známý admirál. Následně je krátce nastíněna historie jeho rodiny. Po začátku války se chce připojit, a tak navštíví místní úředníky a požádá je, aby králi řekli o útoku, v naději, že král požádá o jeho služby, ale úředníci pro něj mají pouze výmluvy. Zde si můžeme všimnout, že za to, že armáda nebyla připravena k tomu, aby včas odvrátila útok, není viněn král, ale úředníci. Nakonec mu je řečeno, aby bojoval tam, kde je. Soustředí se tedy na boj v provincii Čölla, ale během své poslední bitvy zemře. Je zobrazován jako velký vůdce, ale jeho smrtí je prokázána jeho smrtelnost. Stejně jako ve skutečnosti zemře v příběhu I Sun-sin poté, co ho zasáhne nepřátelská kulka, respektive šíp (zbraň se může lišit podle verze). Navzdory svému zranění admirál bojuje dál, až dokud nezemře.

I když je I Sun-sin popisován jako velký generál, ani nad jeho smrtí se vypravěč příliš nepozastavuje. Aby byl zabit, je k tomu ale potřeba dvou generálů, a navíc i zásahu vyšší síly, jak můžeme vidět v této ukázce: *„Japonský generál Madung, který vedl námořní síly čítající deset tisíc vojáků, kteří vyčkávali na moři, zvolal: „I Sun-sine! Chlapečku! Ihned vylez! Vyzkoušejme naše schopnosti v námořní bitvě! “I Sun-sin se zaradoval, shromáždil své čluny*

⁹⁹ GILBERT, Marc Jason. 2007, str. 29

¹⁰⁰ LEE, Peter H. 2013, str. 223

do útvarů ve tvaru grafu myo (králik) ve vodě, zabil padesát tisíc japonských banditů pod vlnami a poté se vynořil.

Mahung, který byl v základním táboře, přiběhl a řekl: „Sun-sine, neubližuj mým vojákům.“ Náhle odněkud vyšlehly sloupy plamenů a I Sun-sin překvapeně odvrátil zrak. Mahung vytáhl šíp a střelil I Sun-sina do hrudi. Madung zase zvedl meč, uťal generálovi hlavu a držel jí ve zdvižené ruce. S povzdechem řekl: „Kvůli tomuto jedinému člověku jsou nyní desítky tisíc generálů a vojáků osamělými podvodními duchy.“¹⁰¹

V Severokorejské verzi můžeme v jeho příběhu najít mnoho referencí na Příběhy Tří říší. I Sun-sin například porazí Japonské loďstvo za pomoci lodí, na kterých jsou falešní vojáci vyrobení ze slámy.¹⁰²

Další reference je ta, že když je I Sun-sin raněn, tak mu musí vyříznout z masa kulku, kterou byl zasažen, a jeho tvář při tom zákroku zůstává neměnná – odkaz na Kuan Jü, kterému se v Příbězích Tří říší stalo totéž.¹⁰³ Pak pokračuje v boji navzdory zraněním.

Druhá sekvence ukazuje I Sun-sina jako hrdinu, který byl nespravedlivě obviněn, kvůli čemuž se na jeho pozici dostal Wön Kjun, jehož nekompetence způsobila několik prohraných bitev. Když byl I Sun-sin povolán zpátky, znovu se zmocnil provincie Čölla. Zemřel ve své poslední bitvě, ale ještě předtím řekl svému synovci, aby nikomu neřekl, že je mrtvý, a aby měl na sobě brnění.

Příběh I Sun-sina je vždy jedna z prvních sekvencí, která se v knize objeví, obvykle následuje hned po úvodních scénách, výjimkou je severokorejská verze, kdy se první sekvence jeho příběhu objevuje až v půlce, a druhá sekvence až na úplném konci války. Důvod pro tuto změnu je ten, že autor chtěl, aby I Sun-sinovo vítězství časově korespondovalo s vítězstvím v celé válce.

Zajímavé je, že přestože je Sun-sin je nejznámější historická postava ze všech, které v Imdžinnoku figurují, tak v korejské verzi jeho příběh pokrýval pouze jednu sekvenci. V Severokorejské verzi mu jsou na druhou stranu věnovány dvě kapitoly, které obsahují detailní popis několika jeho bitev.

¹⁰¹ LEE, Peter H. 2000, str. 121 (překlad autorky)

¹⁰² JUN, Se-pchjōng. 1955, str. 52-53

¹⁰³ JUN, Se-pchjōng. 1955, str. 54

4.2. Kim Töng-njöng (김덕령)

V reálném životě se Kim Töng-njöng (1567-1596) narodil v Kwangju, jako chudý občan, který ale měl hodně fyzické síly. V době, kdy začala válka právě truchlil za svou zemřelou matkou, ale dobrovolně se pokusil bojovat proti nepřátelům. Zemřel nevinný, na základě pomluv nepřátel u dvora.¹⁰⁴

V Imdžinnoku také v době začátku války truchlí nad smrtí svého otce. Chce se dobrovolně přidat k bojům, ale jeho matka je proti, jde tedy sám do nepřátelského tábora, a tam jeho osazenstvo ponižuje je taoistickou magií a následně je žádá, aby opustili Koreu.

Vypravěč obecně idealizují jeho sílu. V příběhu je popsán mimo jiné takto: „*Dokáže zvednout statečný tisíc liber, je stejně silný jako Kuan Jü, lepší než Zhung Liang v taktice, je to generál seslaný z nebe.*“¹⁰⁵

Poté, co se Kim Töng-njöngovi úspěšně podaří přinutit nepřátele k opuštění Koreje se stane jedním z velitelů Ůibjöngbujong, ale kvůli taktickým chybám jiných generálů (jako byl například Kwön Jul) nebyla jeho kampaň úspěšná. Také další hrdina Kim Ůng-sö žárlil na jeho prestiž. Kim Töng-njöng je hrdina, který i přes své úsilí nebyl schopen rozdrtit své nepřátele. Následně je obviněn z rebelie. Důvodem jeho obvinění je to, že se v době krize ihned nezapojil do války a také že bez povolení vstoupil do nepřátelského tábora. Kim Töng-njöng trvá na tom, že je nevinný i navzdory mučení, ale říká, že je ochoten zemřít, pokud dostane náhrobek s nápisem „Nesmrtelný věrný poddaný a oddaný syn Kim Töng-njöng.“¹⁰⁶

Poté si sundá šupinu zpod kolena nebo pod bradou a zemře. Tato šupina je dračí šupina a symbolizuje jeho nadpřirozenou sílu a jeho loajalitu. Žádný meč ho tak nemůže zabít, až po odstranění šupiny se stává smrtelníkem.¹⁰⁷

Jeho smrt je popsána takto: „*Kim se obrátil k nebesům a nahlas hořekoval „Po deset let jsem studoval Taoistickou magii a využíval jí ku prospěchu ostatních, ale přesto zemřu se svým jménem pošpiněným. Koho můžu vinit? Za deset let, další velká pohroma zastihne zemi, to vše je vůle země a nebes. Jak jen se tomu můžeme vyhnout?“ Domluvil a z nohy si sundal dračí šupinu. Ihned poté zakusil další ránu a okamžitě zemřel. Když to král uviděl, začal lamentovat „Skutečně to byl loajální poddaný.“ A s těmito slovy ho zasáhl zármutek.*“¹⁰⁸

¹⁰⁴ LEE, Peter H. 2013, str. 221

¹⁰⁵ LEE, Peter H. 2000, str. 129 (překlad autorky)

¹⁰⁶ LEE, Peter H. 2013, str. 223

¹⁰⁷ LEE, Peter H. 2013, str. 223

¹⁰⁸ LEE, Peter H. 2000, str. 145 (překlad autorky)

Zde můžeme vidět, jak hrdina přijímá smrt, ale potvrzuje svou nevinu a loajalitu. Jeho skutečným nepřítelem nejsou Japonci, nýbrž zkorumpované autority.¹⁰⁹ Také můžeme vidět, že král nakonec uznává jeho loajalitu, ale už je příliš pozdě.

Jeho znalost taoistické magie symbolizuje jeho skvělé taktické schopnosti

Čínská verze se liší. Zde je část o taoistické magii je úplně vypuštěna. S Kim Töng-njöngem se seznámíme poprvé prostřednictvím I Jö-songa, který studuje oblohu a z ní se dozví, že slavný generál Kim Töng-njöng žije v provincii Kjöngsang, a tak ho požádá, aby zabil japonského generála Konišiho, který je popsán jako teprve třináctiletý. Kim Töng-njöng tento úkol splní, a navíc zabije i dalšího generála Čodala.¹¹⁰

Severokorejská verze obsahuje oproti korejské verzi navíc část o tom, jak Kim Töng-njöng trénoval tři roky s taoistickým mnichem, proto byl silný a nikdo ho nemohl porazit. Když začala válka, chtěl jít bojovat, ale jeho mistr mu to nechtěl dovolit, protože ještě není připravený, na což Kim Töng-njöng odvětlí, že nemůže zůstat jen tak doma v době, když je země v krizi a že musí jít bojovat.¹¹¹

4.3 Samjöngdang (사명당)

Samjöngdang, více známý pod svým jménem Judžöng, byl korejský buddhistický mnich žijící v době vlády dynastie Čosön.

Poté, co začala japonská invaze do Koreje, v roce 1592 se Judžöng připojil ke spravedlivé armádě mnichů, kterou vedl jeho učitel Sösan Täsa. Poté, co se jeho učitel kvůli svému věku vzdal velení, převzal ho po něm Judžöng. Vedl armádu do bitev u v provinciích Pchjöngjang a Ůirjöng. V roce 1604 odcestoval do Japonska na rozkaz krále Söndžoa uzavřít mírovou dohodu a vrátil se s mnoha válečnými zajatci. Judžöngovy diplomatické mise vytvořily základ pro řadu dalších misí do Japonska, které následovaly v budoucnu.¹¹²

Jeho úkolem v příběhu je dosáhnout porážky Japonců, ale ne pomocí zbraní, ale silou Buddhy Dharmy.¹¹³ Je tedy vyslán do Japonska, aby králi přednesl finální kapitulaci Japonců.

S vědomím, že je žijící Buddha ho Japonci různými způsoby zkoušejí, ve snaze ho nachytat a přimět ho, aby se přiznal, že je podvodník. Obsah těchto zkoušek se také liší podle

¹⁰⁹ LEE, Peter H. 2013, str. 223

¹¹⁰ LEE, Peter H. 2013, str. 216

¹¹¹ JUN, Se-pchjöng. 1955, str. 70

¹¹² ČANG, Čchöl-gjun. *Inmullo pon Hanguk Ökjosa* – Samjöng täsa Judžöng. Wolgančoson [online]. [cit. 2021-7-15]. Dostupné z: <http://monthly.chosun.com/client/news/viw.asp?ctcd=&nNewsNumb=201508100054>

¹¹³ LEE, Peter H. 2013, str. 227

verze, například v jedné z orálních verzí se mnicha se pokusí upálit v železné místnosti, utopit v jezeře a nechat umrznout.¹¹⁴ I v ostatních verzích byly tyto zkoušky často spojené s jednotlivými živly. Někdy má mnich s sebou i magické předměty, například bambusový klobouk vyrobený z bambusu z vrcholu hory Halla.¹¹⁵

V korejské verzi, kterou rozebíráme v této práci mnich nejprve dostane za úkol recitovat z paměti 10990 veršů, poté musí plout na kovovém polštáři, a nakonec je uvězněn v měděné cele, do které je vháněn horký vzduch.

„Vládce Japonska souhlasil, a tak nechal postavit dům z mědi a přidělil ho Samjōngdangovi jako jeho rezidenci. Když mnich vešel dovnitř, nechal zapečetit dveře a obložil je uhlím. Pomocí velkých měchů pak dovnitř vháněli horký vzduch. Samjōngdang tedy napsal znak pro led na jeho měděný polštář a znak pro sníh na zeď. Poté se usadil a z paměti odříkával Buddhistické texty. Jeho polštář se pak náhle ochladil. Po tři dny a tři noci Japonci neúnavně poháněli měchy, až dokud se měď neroztavila a vládce Japonska neřekl „Nehleď na to, jak je přesvědčený o tom, že je živoucí Buddha, tohle roztaví jeho ducha.“ Poté přikázal vojákovi, ať otevře dveře a podíval se dovnitř. Samjōngdang oděný v mnišském rouše se usmíval a s klidem řekl: „Říká se, že na jihu má být horko. Proč je tu tedy taková zima?“¹¹⁶

Samotný průběh zkoušek je téměř vždy totožný. Mnich se vždy modlí a recituje korejskou tripitaku. Dokáže tak přivolat draky a strážné anděly, a dokonce se přeměnit v mocného válečníka.¹¹⁷

Ale hlavní věc, která mu pomáhá vypořádat se se zkouškami je jeho zvládnutí meditace a soustředění, které mu přináší Buddhovu pomoc. Žádný oheň, meč ani led nemohou ublížit Buddhovi nebo bódhisattvě.¹¹⁸

Poté, co mnich úspěšně překoná všechna příkoří zkoušek, způsobí záplavy v hlavním městě Japonska, což nepřítele přiměje ke kapitulaci. Poté kárá japonského vládce o všech křivdách, které způsobil Koreji. Součástí tributu, který s japonským vládcem vyjedná, jsou mimo jiné tři stovky kousků kůže od mladých žen. Když se vrátí zpět do Koreje, řekne, že jeho cílem je dát Japonsku lekci a že král by měl být shovívavý.

Vypravěči ale buddhismu příliš nerozuměli, proto se v příběhu nachází několik špatně vyložených pravidel buddhismu. V buddhismu platí, že pomsta přináší jen další pomstu, což

¹¹⁴ LEE, Peter H. 2013, str. 227

¹¹⁵ LEE, Peter H. 2013, str. 227

¹¹⁶ LEE, Peter H. 2000, str. 159 (překlad autorky)

¹¹⁷ LEE, Peter H. 2013, str. 227

¹¹⁸ LEE, Peter H. 2013, str. 227

v příběhu není dodrženo, příkladem může být to, že mnich žádá nepřítele o tak barbarský tribut.¹¹⁹

Stejná dějová linka se nachází i v severokorejské verzi, liší se pouze v některých detailech ohledně zkoušek, které musel mnich podstoupit. V této verzi jich bylo celkem pět, některé byly stejné jako v korejské verzi (například zkouška ohněm v měděné místnosti), některé byly rozdílné – mnich musel odrecitovat 11 000 znaků, které byly schované za 360 paravany.

Kromě Samjōngdangovy cesty do Japonska se v Severokorejské verzi ale objevuje ještě další dějová linka věnovaná tomuto mnichovi, která se točí hlavně kolem jeho diskuse s japonským generálem Kató Kijomasou. V této diskusi Samjōngdang mimo jiné zmiňuje, že Japonsko by mělo platit tribut Koreji, protože se do Japonska přes Koreu dostává kultura. Také otevřeně kritizuje Hidejošiho.

Samjōngdang poté svolá mnichy a řekne jim, že Čosŏn nikdy nenapadl ostatní země, takže je civilizovaný a nechápe, čím si zasloužili Japonskou invazi. Dále mluví o tom, že jedí a pijí ze země Čosŏnu, takže by se měli také zapojit do bitvy. Se Samjōngdangem v čele vytvoří armádu mnichů. Účastní se mimo jiné znovudobytí Pchjōngjangu.

V příběhu je také dán větší prostor jeho mistrovi, mnichu Sŏsanovi, který se v této verzi stal rádcem krále a doporučil mu, aby požádal o pomoc Mingy.

Příběh o výpravě do Japonska je vždy na úplném konci Imdžinnoku, vzhledem k tomu, že přímo souvisí s koncem války. Jeho děj většinou končí tak, že se mnich vrací zpět do svého chrámu, ale v korejské verzi je poté, co se Samjōngdang vrátí do svého kláštera, popsána jeho smrt a král se rozhodne ho ctít, v den výročí jeho smrti se konají obřady na jeho počest a také král respektuje Buddhovu cestu.

Samjōngdang reprezentuje odlišný typ hrdiny než ostatní postavy v knize. Není generálem ani bojovníkem, ale mistrem meditace, to, jak si poradil s nebezpečnými zkouškami má za cíl ukázat, že jeho psychická stránka vítězí nad tou fyzickou.

4.4 Kim Ůng-sŏ (김응서)

Kim Ůng-sŏ (1564–1624) byl vysoký vojenský důstojník v době dynastie I. Během Imdžinské války působil zejména na jihu země, v provincii východní Kjōngsang.¹²⁰

¹¹⁹ LEE, Peter H. 2013, str. 228

¹²⁰ LEE, Peter H. 2013, str. 220

V korejské verzi má dostatek prostoru a ze všech postav je mu věnováno nejvíce sekvencí. Nejdůležitějšími je jeho příběhová linka se ženskou bavičkou kisäng, a také jeho expedice do Japonska, kterou vedl společně s Kang Hong-nipem. Obě tyto linky ale nejsou zahrnuty ve všech verzích. Pouze v korejské verzi se nachází obě, v severokorejské chybí druhá linka a v čínské verzi je hrdinou první dějové linky namísto Kim Ůng-söa Kim Töng-njöng, který byl úkolem pověřen I Jö-songem, a který poté s pomocí kisäng Hwawöl setne hlavu japonského generála Konišiho.¹²¹

4.4.1 Kim Ůng-sö a ženská bavička

V korejské verzi se Kim Ůng-sö setká se s králem poté, co dostane povolávací rozkaz. Spolu s kisäng Wölsön se mu podaří zabít japonského generála Čosöpa. Wölsön podala generálovi otrávené víno a také prozradila Kim Ůng-söovi, jak ho zabít, protože Čosöp nezemře ani poté, co přijde o hlavu.

V severokorejské verzi je hned na začátku zmíněno, že Kim Ůng-sö už jako mladý porazil tygra, čímž se proslavil po celé zemi. V době začátku války byl armádním úředníkem v Pchjöngjangu, kde se spřátelil s kisäng Kjewölhjang.

Stejně jako Kim Töng-njöng nemůže nejprve odejít do války, protože mu zemřeli rodiče a on je v období smutku, ale při pomyslení, že je osud země je v nebezpečí, nedokáže nečinně sedět doma. Kim Ůng-sö si tedy sundá smuteční šaty a vyrazí za králem a I Jö-songem, kteří ho jmenují generálem předvoje armády. Nejprve se ale rozhodne zabít japonské generály, kteří se usadili v Pchjöngjangu. Kjewölhjang mu prozradí, jak ho zabít, a taky mu pomůže tím, že generála opije. Kim Ůng-sö mu usekne hlavu, ale jeho tělo se dokáže pohybovat i bez ní, ale nakonec ho porazí.

Tato zápleтка je prakticky totožná s tou, kterou můžeme najít v korejské verzi, liší se pouze jméno kisäng, a také způsob její smrti. Zatímco Kjeworhajng zemře rukama Japonců, tak Wölsön zabije samotný Kim Ůng-sö.

4.4.2 Kim Ůng-söova a Kang Hong-nipova výprava do Japonska

Tato epizoda vznikla na základě skutečné historické události. V roce 1619 byly vyslány expediční síly pod vedením Kim Ůng-söa a Kang Hong-nipa na pomoc Mingům proti džürčenské říši Pozdní Ťin. V bitvě u Sarhu byla Mingská armáda obklíčena a Kang Hong-nip se vzdal nepříteli. Kim Ůng-sö se v této situaci pokusil propašovat do Koreje list s

¹²¹ LEE, Peter H. 2013, str. 216

podrobnostmi o pozicích mandžuského vojska, ale byl zrazen Kang Hong-nipem a následně popraven.¹²²

Na této příběhové lince můžeme vidět, jak události po válce zpětně ovlivňovaly příběh Imdžinnoku. Lid po válce viděl Kang Hong-nipa jako zrádce, a proto je v mnoha verzích zobrazen jako protiobraz statečného hrdiny Kim Ťng-söa.¹²³

Záměr této epizody je považován za pokus Koreje pomstít se za křivdy způsobené v minulosti japonskými útočníky.

Předtím, než hrdinové vyplují do Japonska, zjeví se jim duch a varuje je, aby pozdrželi odjezd o tři dny. Jeden z nich vždy odmítne (to, jestli je to Kim Ťng-sö nebo Kang Hong-nip se liší podle verze) a v důsledku tohoto rozhodnutí narazí na nepřátelské zálohy a ti je zajmou. Japonský vládce se je následně pokusí podplatit, jeden z nich nabídku přijme, ten, který zůstal věrný pak zabije zrádce i sebe a kůň věrného odnese hlavu svého pána do Koreje

V jednotlivých verzích se liší, jestli je zrádcem Kim Ťng-sö nebo Kang Hong-nip, ale to, který z nich je zrádce není tak důležité. V korejské verzi, ze které čerpáme, je tím zrádcem Kang Hong-nip. Kim Ťng-sö zabije jeho i sebe a jeho kůň pak odnese jeho hlavu do Koreje.

4.5 I Jö-song (이여송)

I Jö-song byl jedním z nejvýznamnějších mingských generálů, kteří se zúčastnili Imdžinské války. Zasloužil se mimo jiné o znovuobsazení Pchjŏngjangu, což byl jeden z momentů, které vedly k obratu ve válce. Následně se také zasloužil o vytlačení japonských sil k pobřeží.¹²⁴

I Jö-song je generál, vyslán jako vojenská posila do Koreje čínským císařem. V Imdžinnoku se I Jö-song objevuje ve všech třech verzích, které jsem měla k dispozici, ale jeho přítomnost je nejzřetelnější v čínské verzi, kde v zásadě vystupuje jako hlavní postava, která na rozdíl od korejského krále dokáže rozpoznat talentované korejské generály a jednat v čase krize. Kromě toho, že požádá Kim Tŏng-njŏnga o zabití japonského generála Konišiho, také na popud Kuan Jü jmenuje I Sun-sina generálem. Zdá se, že v čínské verzi je to I Jö-song, kdo je hlavním hybatelem děje.

¹²² LEE, Peter H. 2013, str. 224-225

¹²³ KIM, Či-jŏng. *Imdžinnokui inmul jŏngu – mindžungjŏngungül čungsimŭro*. (Studie postav Imdžinnoku se zaměřením na lidové hrdiny). Kwangdžu, 2006, str. 43

¹²⁴ TURNBULL, Stephen R. a Peter DENNIS. *The Samurai invasion of Korea, 1592-98*. New York, NY, USA: Osprey Pub., 2008. Str. 17

Oproti tomu v severokorejské verzi má I Jō-song má snad nejméně prostoru. Je vyslán do Čosōnu na základě snu, ve kterém se císaři Ming zjevil Kuan Jü. Stejně jako v čínské verzi, i zde se nachází dějová linka, ve které I Jō-song na základě nebeských znamení rozezná talent korejských generálů. Tentokrát se jedná o Kim Ůng-sōa, kterého zvolí generálem.

V korejské i čínské verzi má I Jō-song nejprve několik požadavků, které je třeba splnit, aby si Korea zasloužila jeho pomoc. V korejské verzi odmítá překročit hraniční řeku Amnok, protože je rozvodněná kvůli dešti, který byl přivolán taoistickou magií. Ju Sōng-njong, který byl vyslán do Číny pro pomoc, pro něj tedy nechá postavit most. Poté následují ze strany I Jō-songa další požadavky. Je třeba mu připravit dračí vývar, obstarat hůlky ze slonoviny a podobně. Ju mu ve všem vyhoví, díky čemuž čínský generál konečně svolí k tomu, že spolu se svým vojskem překročí řeku.

V severokorejské verzi oproti tomu překročí I Jō-song hraniční řeku bez stížností nebo požadavků.

Jak v korejské, tak v čínské verzi následuje scéna, kdy se I Jō-song setká s králem, kterého ale shledá nedostatečným, a v důsledku toho vyhrožuje odchodem. Zdá se, jako by vypravěč prostřednictvím jeho postavy kritizoval vládu a dvůr. Důvody, proč I Jō-song nepovažuje krále za dostatečně schopného je fakt, že jeho fyziognomie není hodna pozice krále. Na toto obvinění král reaguje odlišně v různých verzích. V čínské verzi král nařiká na vrcholu hory Samgak, což přiměje I Jō-songa znovu zvážit své rozhodnutí. V korejské verzi Čchö Il-gjōng, který působí jako králův rádce, navrhuje postavit svatyni. Král před ní padne na kolena a pláče. I Jō-song je jeho chováním pohnut do takové míry, že se rozhodne zůstat.

V severokorejské verzi znovu zcela chybí kritika krále a jeho dvora. Je možné, že tato část byla vypuštěna z toho důvodu, že I Jō-song jakožto cizinec nemá právo zasahovat a kritizovat vládu Čosōnu.

Po skončení hlavních bojů následuje v čínské a korejské verzi dějová linka, ve které se I Jō-song pokusí o změnu topografických prvků Koreje, aby nebyli v souladu s místními proudy kosmického dechu. I Jō-song cestuje po Koreji a snaží se přerušit žíly hor a řek ve snaze zabránit budoucímu vzestupu slavných hrdinů v Koreji.¹²⁵ Jednoho dne tam potká poustevníka, poustevník ho požádá, aby potrestal jeho 8 neoddaných synů. I jednoho z nich chytí, ale není schopen ho potrestat, takže ho starý muž pokárá a nařídí mu, aby se vrátil do Číny. I Jō-song reaguje takto: „*Tento duch hory si přeje, abych se vrátil do své rodné země. Duch této země zeslabí mé odhodlání. Každý dobrý cíl má překážky.*“ *Nasedl na koně a*

¹²⁵ LEE, Peter H. 2013, str. 226

vyrazil domů, cestou se zastavil v hlavním městě. Král vyšel ven, aby ho pozdravil. I Jō-song řekl: „Čosŏn je má domovina a nachází se tu naše pohřebiště. Jak bych vás tedy mohl zradit? Kéž Vaše výsost vládne ve zdraví po mnoho let.“ A když nastal čas, aby odjel do Uidžu, Král ho přijal se skromnými slovy a bohatými dary a rozloučil se s ním.“¹²⁶

Božstvo Koreje musí zasáhnout, protože ví o tom, že se I snažil zasahovat do toku energie mezi korejskými horami a řekami. Starý muž (jeho 8 synů představuje korejské 8 provincií) a mladík jsou strážci korejských hor a vod, a jejich přítomnost v příběhu ukazuje úmysl vypravěčů ukončit brutální opakování historie, protože lidé se obávali, že se čínští vojáci nevrátí zpět do své země.¹²⁷

Dalším cílem této epizody pravděpodobně bylo poukázat na to, že Korea má spoustu hrdinů a schopných lidí. I Jō-song se pokusil zničit budoucnost Chosŏnu, což nebylo to, co od něj lidé očekávali, když do Chosŏnu přijely jednotky Ming. Zdá se, že se čínský generál se věnuje obavám o budoucnost Čosŏnu více než boji proti japonským jednotkám. Skrze chování I Jō-songa mohli čtenáři vidět, že status Čosŏnu byl stejně vysoký jako status Ming. Důvod, proč vojska Ming přišla do Chosŏnu byl ten, aby pomohli v boji s Japonci, v Imdžinnoku jsou ale vítězné scény vojsk Mingů zobrazeny jen zřídka, spíše čteme o tom, jak arogance a krutost mingských vojsk vedla ještě k většímu utrpení lidu Čosŏnu, téměř jako by se museli kromě Japonců vypořádat i s dalším nepřítelem.¹²⁸

Tato epizoda také naznačuje, jaký sentiment chovali lidé vůči čínskému generálovi, který není v příběhu často zobrazován příznivě.¹²⁹ Konec jeho příběhu ale naznačuje nadějně vyhlídky do budoucna.

V severokorejské verzi dějová linka, ve které se I Jō-song snaží zabránit zrození budoucích hrdinů taktéž chybí, díky čemuž je zobrazení I Jō-songa v této verzi mnohem pozitivnější než v ostatních. K tomuto záměrnému vynechání klíčové části příběhu zde došlo zřejmě kvůli tomu, že dílo vzniklo po korejské válce, chtěli legitimovat čínskou intervenci ve válce.¹³⁰

¹²⁶ LEE, Peter H. 2000, str. 148 (překlad autorky)

¹²⁷ LEE, Peter H. 2013, str. 226-227

¹²⁸ LEE, Seung-Ah. 2014, str. 97

¹²⁹ LEE, Peter H. 2013, str. 227

¹³⁰ KIM, Bong-hŭi. 2019, str. 269

4.6 Kuan jü

Kuan ju žil v Číně, v období Tří království, a přestože byl historickou postavou, většina lidí ho zná jako postavu Příběhů Tří říší. Kuan Jü byl přísežný bratr s Liou Pejem a Čang Fejem. Tito tři si slíbili, že když se nemohli narodit ve stejný den, tak alespoň ve stejný den zemřou. Liou Pej byl nejstarší, Kuan Jü prostřední a Čang Fej byl mezi nimi nejmladší.¹³¹

Přítomnost této postavy v Imdžinnoku ukazuje, jak populární tato kniha v té době byla. V Číně byl populární natolik, že mu byly stavěné svatyně.

V roce 1601 mingský císař Wan-li (1563 – 1620) dokonce požadoval, aby byla svatyně Kuan Jü ostavena i v Chosŏn. Byl také přesvědčený o tom, že Chosŏn byl schopen porazit japonské jednotky kvůli ochraně Kuan Jü.¹³²

Kuan jü v Imdžinnoku převezme roli patrona a obránce Koreje.¹³³ K postavám promlouvá většinou skrze sny. Tímto způsobem například předá králi zprávu o zradě Kang Hong-nipa. Do příběhu ale zasahuje také během dne, kdy zásadním způsobem ovlivňuje děj ve snaze obnovit rovnováhu.

V Korejské verzi například zasahuje v klíčovém okamžiku důležité bitvy proti generálovi Kijomasovi ve chvíli, kdy měli korejští generálové potíže ho zdolat. *„V tu chvíli se zvedl vítr a rozfoukal prach. Země se propadla a bylo to, jako by najednou vybuchlo nebe. Ozvalo se zadunění hromu a objevil se generál, který měl na sobě zlatou Nebeskou helmu a zelené brnění. Jel na červeném králíkově a oháněl se modrým Dračím mečem. Jeho plnovous byl rozdělený na tři části. S očima zářícíma jako fénix vykřikl: „Neznalí japoňští nájezdníci, slyšte, co vám řeknu! Navzdory tomu, že vaše země je malá, jste se rozhodli spolknout celý Čosŏn? Jak můžete očekávat, že zůstanete naživu? Jsem Kuan Jü z období Tří říší! Můj meč nemá slitování! Brzy ho zakusíte!“ Kijomasa byl zachvácený strachem. V tom okamžiku se zaleskl I Jŏ-songův meč a Kijomasova hlava spadla na zem. Kim Ůng-sŏ jí napíchl na konec svého meče a rozjel se na koni.“¹³⁴*

Nejvíce je jeho vliv znát v čínské verzi, kdy promlouvá hlavně prostřednictvím I Jŏ-songa.

¹³¹ LEE, Seung-Ah. 2014, str. 99

¹³² LEE, Seung-Ah. 2014, str. 101

¹³³ LEE, Peter H. 2000, str. 31

¹³⁴ LEE, Peter H. 2000, str. 143 (překlad autorky)

4.7 Čchö Il-gjông (최일경)

Čchö Il-gjông je plně fiktivní postava. Která vystupuje výhradně v korejských verzích příběhu. Z tohoto důvodu je také jedinou postavou, jejíž život před válkou je podrobně popsán, včetně prenatalního snu, který měla jeho matka. Už od mládí je popisován jako výjimečný člověk, který vynikal nad ostatními. „*V tu dobu byly Il-gjongovi tři nebo čtyři roky, ale jeho vychování bylo čtyřikrát lepší než to obyčejných lidí. V sedmi letech dokázal porozumět Čtyřem učením a Třem filozofiím a také byl zběhlý v pracích několika filozofických škol. Vyznal se v oblasti astrologie, geografie a historie. Neexistovalo nic, co by nevěděl. Ve třinácti letech úspěšně složil státní zkoušky, v šestnácti se stal ministrem a v devatenácti státním rádcem. Tak se jeho sláva rozšířila u dvora.*“¹³⁵

Jeho úvod se liší od ostatních postav pravděpodobně proto, že je plně fiktivní, a proto bylo nutné jeho postavu pro čtenáře zasadit do kontextu. Ostatní postavy podobný úvod nepotřebovaly, protože byli čtenářům dobře známé.

Na rozdíl od jiných postav je Čchö Il-gjông plně fiktivní a vytvořen pouze pro účel příběhu. Jeho postava více než jiné připomíná většinu hlavních postav pozdějších korejských románů, které byly také povětšinou fiktivní. Možná byl tolik popsán, aby se k němu diváci mohli vztahovat a vidět zkorumpovanou vládu jeho očima.

Čchö Il-gjông je první, kdo rozpozná nebezpečí války a správně interpretuje i symboliku králova snu. Snaží se varovat panovníka, ale není úspěšný, a nakonec je poslán do vyhnanství. Po třech letech ho král přijme zpět a znovu se stane jeho rádcem. Po skončení války umírá, podobně jako většina ostatních postav. Splnil úkol, který mu příběh dal, takže není nutné, aby zůstal naživu.

4.8 Ženské postavy

V příběhu je jich o mnoho méně než těch mužských, a ještě méně jich zastává důležité role. Všechny jsou si navíc velice podobné, nejen tím, jak jednájí v příběhu, ale také tím, že všechny patří mezi kisäng.

V korejské verzi vystupuje kisäng Wölsön, která zabije spolu s Kim Ťng-söem generála Čosöpa, načež zemře rukou Kim Ťng-söa, který předtím, než jí zabije, tak řekne: „*Tvá oddanost je nevidaná. I přesto, že se nám podařilo zajmout divokého tygra z hory Čo,*“¹³⁶

¹³⁵ LEE, Peter H. 2000, str. 117 (překlad autorky)

¹³⁶ odkazuje buďto ke skutečnému tygrovi, žijícímu na hoře Čo v severním Pchjonganu, nebo se jedná o metaforu, která poukazuje na to, že porazili statečného válečníka

nejdůležitější práci jsi vykonala ty. Pokud tě nechám naživu, bude pro mě obtížné uspět. Budoucí generace se dozví o tvé odvaze, proto se na mě prosím nehněvej ani jako osamělý duch.“¹³⁷

V čínské verzi se setkáváme zase s kisäng jménem Nongä, která skočí do řeky spolu japonským velitelem, čímž zabije jak jeho, tak sebe. Nongä se sice v naší korejské verzi neobjevuje, ale v některých jiných ústních verzích tento příběh existuje. Nongä je kisäng ve městě Čindžu. Během toho, co Japonci slaví vítězství, Nongä skočí s opilým velitelem z útesu. Její oběti se liší v každé verzi, nejčastěji se ale jedná o Kijomasu nebo dokonce samotného Hidejošiho. Důvodem pro její sebevraždu byl její silný smysl pro čest, který jí nedovoloval poddat se nepříteli. Existuje o ní také mnoho legend, které její čin romantizují.¹³⁸

Severokorejská verze obsahuje dokonce dvě ženské postavy, obě Kisäng. První z nich je Kjewölhjang, o které jsem se již zmiňovala v kapitole o Kim Ůng-söovi. Její příběh je velice podobný příběhu Wölsön z korejské verze, jen její smrt se liší, Kim Ůng-sö se v severokorejské verzi rozhodne ušetřit její život, ale Kjewölhjang nakonec i tak umírá rukou nepřátel. Kjewölhjang vykonala hrdinskou věc, ale nebyla zachráněná. To ukazuje, jak zmatená byla feudální společnost Čosönu.¹³⁹

Druhá ženská postava, vyskytující se v severokorejské verzi je stejně jako v čínské verzi Nongä, která ač má vlastní kapitolu, tak se v ní vyskytuje pouze okrajově. Většinu kapitoly zabírá vyprávění o tzv. Sedžangsa (Tři silní muži, 세장사), kteří byli součástí Ůibjöngbujong.

4.9 Král

Král, vládnoucí v době, ve které se odehrává příběh Imdžinnoku, Söndžo (1552–1608) byl čtrnáctý král korejské dynastie Čosön.

Král je ve všech verzích velice konstantní postava, která se liší pouze v nepatrných drobnostech, což může znamenat, že názor na krále se příliš nelišil napříč korejskou společností.

Jeho role v příběhu je vcelku pasivní. Netrestá zlo a je manipulován intrikami zkorumpovaného dvora. Nebývá téměř nikdy hybatelem děje, většinou se nachází v pozici, kdy reaguje na nastalé události.

¹³⁷ LEE, Peter H. 2000, str. 133 (překlad autorky)

¹³⁸ LEE, Peter H. 2013, str. 221

¹³⁹ KIM, Bong-hüi. 2019, str. 263

Jeho nedokonalosti přímo kritizuje vypravěč skrze několik různých postav. Nejčastěji je to I Jō-song, v korejské verzi je mimo to král také nepřímě kritizován skrze pohled Čchö Il-gjōnga a v severokorejské zase prostřednictvím mistra Sōsana. V severokorejské verzi je král dokonce přímo kritizován i vlastními poddanými. I když ale Sōndžo není perfektním vladařem, jeho dynastie má zůstat na trůnu. Je popisován jako nekompetentní, neschopný rozpoznat talenty, ale za viníka je považován spíše zkorumpovaný dvůr než samotný vladař.

4.10 Japonci

Japonci jsou zobrazeni jako nepřátelé, ale jsou stejně silní jako Korejci, a také bojují stejně odvážně jako oni. Aby byli Japonci poraženi, je často nutná pomoc magie nebo nepřirozených sil. Stejně jako korejští hrdinové mají své atributy jako jsou magické meče a brnění.

Generál Kató Kijomasa¹⁴⁰ je například popsán, jak v levé ruce třímá palici, vyrobenou ze spadlé hvězdy, vážící tři tisíce liber, se kterou bojuje s I Jō-songem, a v pravé ruce drží železnou palici, vážící taktéž tři tisíce liber, se kterou bojuje zároveň s Kim Ůng-sōem a Kang Hong-nipem.¹⁴¹ Vypravěč nesnižuje jejich schopnosti, ani si z nich nedělá legraci. Pokud by vypravěč snižoval jejich schopnosti, tak by to znamenalo, že nejsou hodnými protivníky, a tudíž vítězství hrdinů by nebylo tak zasloužené. Protože jsou Japonci popsáni jako dobří bojovníci, vítězství nad nimi ještě zvýrazňuje, jak silní bojovníci hrdinové jsou.

To nic nemění na faktu, že Japonci byli v příběhu vnímáni velice negativně, což můžeme vidět například také na tom, jak byli označováni. Po většinu příběhu jsou Japonci označováni výrazem wādžōk (왜적) který se dá volně přeložit jako japonský bandita nebo japonský zloděj.

V příběhu se vyskytuje nespočet japonských generálů, většina z nich je založených na reálných postavách. Nejdůležitější z nich jsou Koniši, Čosōp a Kató Kijomasa.

4.11 Obyčejní lidé

Nejsou popsáni jako jednotlivé postavy, ale téměř výhradně jako jednoditá masa. V severokorejské verzi jsou časté pasáže, kdy jsou lidé popisováni, jak utíkají před válkou.

¹⁴⁰ v korejštině zvaný Čchōngdžōng

¹⁴¹ LEE, Peter H. 2000, str. 142

Lidé jsou v severokorejské verzi také použiti jako nástroj pro kritiku krále. Jedná se o přímou kritiku, pokřikují na něj, někteří na něj házejí kameny, nařikají před ním, obviňují ho, že chce zachránit jen své Konkubíny, musí proto utéct v noci.¹⁴²

V severokorejské verzi také najdeme scény, kdy běžní lidé odvážně odporují Japoncům – například generál Kató Kijomasa se zeptá korejského rolníka na cestu, ten mu odmítne poradit a vynadá mu. Kijomasa ho zabije.¹⁴³

¹⁴² JUN, Se-pchjǒng. 1955, str. 28

¹⁴³ JUN, Se-pchjǒng. 1955, str. 39

5. Vliv Imdžinnoku na korejskou literaturu

V této kapitole se pokusím shrnout, jakým způsobem ovlivnil Imdžinnok korejskou literaturu, zejména tedy žánr sosŏl, se zaměřením zejména na postavy hrdinů v těchto románech.

V Imdžinnoku měla téměř každá postava jen jeden úkol (popřípadě dva, jako například Kim Ůng-sŏ, který se v korejské verzi objevil v několika sekvencích, které tvořily dvě dějové linky, ve kterých musel splnit dva úkoly) Postavy tudíž obvykle mají jen jednu konkrétní schopnost, která jim pomáhá v příběhu pokročit. Jejich život před začátkem války buďto není popsán vůbec, nebo je jen krátce nastíněn, například často tím, že jsou představeny jejich pozice v armádě nebo ve vládě nebo skrze představení jejich rodičů. Pokud vypravěč hovoří o pozadí postavy, nikdy nezachází příliš daleko do minulosti. Tím se liší od pozdějších hrdinů, jejichž celý život je popsán ještě před jejich narozením, jsou popsáni jako mimořádní od dětství a příběh obvykle končí jejich smrtí v pozeňnaném věku.

Také si myslím, že další rozdíl je v tom, že Imdžinnok se odehrává v reálném čase a na skutečných místech, kterých je tam zmíněno opravdu mnoho. Pozdější příběhy se obvykle odehrávají v Číně, ale odráží se to pouze v používání místních názvů.¹⁴⁴ Čas je také většinou fiktivní, autor většinou zasadil děj do doby vlády nějakého čínského krále. Podobně jako v čínské verzi Imdžinnoku, i pozdější hrdinské příběhy začínají datací, která je ale nepřesná.¹⁴⁵

V hrdinských sosŏl také protagonista obvykle nemá jen jeden typ schopností, ale všechny. Liší se i styl vyprávění, v Imdžinnoku vypravěč často vstupuje do příběhu, aby zhodnotil nebo okomentoval to, co se stalo, což se v pozdějších románech neděje. Důvodem by mohlo být to, že fiktivní příběhy, na rozdíl od historie, nepotřebují žádný další komentář nebo vysvětlování.

V pozdějších dílech vystupují hrdinové buďto plně smyšlení (například Čo Ung z Vyprávění o Čo ungoví) nebo jsou založeni na historických postavách (Im Kjong-op z Vyprávění o Im Kjong-opovi).¹⁴⁶ Ve středu dění je ale obvykle jen jedna postava.

Stejně jako v Imdžinnoku se v pozdějších románech vyskytují nadpřirozené věci. Hrdinové mají nadlidskou sílu a také ovládají magii.

Jak Imdžinnok, tak jeho nástupci obsahují odkazy na čínskou kulturu.

¹⁴⁴ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam a Vladimír PUCEK. 2006, str. 131

¹⁴⁵ LÖWENSTEINOVÁ, Miriam a Vladimír PUCEK. 2006, str. 132

¹⁴⁶ MIN, Jung, Jung BYUNGSEOL a Ko MISUK. *Dějiny korejské klasické literatury: od nejstarších dob do konce 19. století*. Přeložil Vladimír PUCEK. Praha: Karolinum, 2011, str. 192

Imdžinnok také ovlivnil způsob, jakým jsou charakterizovány postavy. Z popisu vzhledu a charakteru postav se postupně stanou opakující se schématické popisy, které jsou s postupem času stále jednodušší, v pozdějších románech jsou postavy srovnávány se slavnými lidmi z čínské historie nebo rovnou přirovnány k nějakým již existujícím a dobře známým postavám.

Závěr

V této práci jsem se pokusila o co nejkomplexnější pohled na podle mého názoru jedno z nejzajímavějších děl korejské literatury *Zápisky z imdžinských válek*.

V první části jsem shrnula historické pozadí vzniku *Imdžinnoku* a také jsem představila dva hlavní literární žánry, které ho nejvíce ovlivnily – *Pchäsöl* a biografie. Druhá část se zabývala zejména pokusem o klasifikaci *Imfžinnoku*, vysvětlení původu vzniku jednotlivých verzí a v neposlední řadě rozbořem jeho struktury.

Ve zbytku této práce jsem se zaměřila na jednotlivé postavy a pokusila jsem se o co nejdůtálnější pohled na různé aspekty jejich příběhů. V této části jsem čerpala zejména ze samotných děl, přičemž jsem se snažila o to, aby byly v pospisu zastoupeny všechny verze stejnou mírou, což se ne vždy podařilo.

Závěrečná část je poté jakýmsi všeobecným shrnutím, ve kterém jsem chtěla na jednom místě zmínit všechny rozdíly a podobnosti mezi *Imdžinnokem* a pozdějšími hrdinskými romány.

Vzhledem k tomu že neexistuje příliš mnoho publikací, které by se *Imdžinnokem* detailněji zabývaly, se mi nepodařilo shromáždit velké množství použitelných zdrojů. Při psaní jsem se tedy pokoušela vycházet co nejvíce přímo z primárních pramenů, zejména v hlavní části mé práce. Tento text proto mimo jiné odráží i můj osobní pohled na toto dílo.

Imdžinnok je sám o sobě jedinečný román, nejen proto, že existuje mnoho verzí, ale také proto, že jde o kombinaci fikce a reality. Může nás naučit více nejen o imdžinské válce, ale také o tom, jak se lidé dívali na válku v pozdějších letech, na základě rozdílů ve vyprávění v jednotlivých verzích příběhu. Ve verzích se také odráží to, pro koho byly určené a také je v nich často patrný konkrétní záměr daného autora.

Imdžinnok se dá považovat za most mezi biografickou literaturou a plně fiktivními příběhy. Také to pomohlo uchovat některé z ústních příběhů. *Imdžinnok* představil nový styl vyprávění a také nová témata v literatuře. Byl to základ pro pozdější příběhy hrdinů, které dlouho reprezentovaly korejskou zábavnou literaturu.

Vzhledem k tomu, jak rozsáhlé a mnohovrstevnaté toto dílo díky svým mnohým verzím je, a také vzhledem k tomu, že bylo zatím zkoumáno spíše okrajově, existuje mnoho možností pro budoucí výzkum. Podle mého názoru by bylo zajímavé zaměřit se detailně na jednu konkrétní verzi nebo možná porovnat verze ve stejných kategoriích. Protože je toto dílo částečně historické, nabízí se i možnost porovnat *Imdžinnok* se skutečnou historií a zjistit,

která verze je nejpřesnější a jak poválečné události ovlivnily styl vyprávění v jednotlivých verzích. Další možností je hlubší výzkum severokorejské verze s ohledem na severokorejskou ideologii a na to, jak si vybrali příběhy a změnily příběh tak, aby to odpovídalo požadavkům režimu.

Použitá literatura

Prameny:

SO, Čä-jöng a ČANG, Kjöng-nam., ed. *Imdžinnok*. (Zápisky z imdžinské války). Hanguk kodžön munhak čöndžip 4. Korjö tähakkjo, Mindžok munhwa jönguso, 1993. Přetisknuto v: LEE, Peter H. *The Record of the Black Dragon Year*. Honolulu: Distributed by Univ. of Hawaii Press, 2000. ISBN 8971550503.

JUN, Se-pchjöng a ČÖNG, Hjon-ung. *Imdžinnok*. [1. vyd.]. (Zápisky z imdžinské války). Pchjöngjang: Mindžučchöngnjönsa, 1955.

Literatura:

ECKERT, Carter J. *Dějiny Koreje*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2001. Dějiny států. ISBN 80-7106-411-4.

HÖ, Mun-söp. *Čosön kodžön munhaksa*. [1. vyd.]. (Dějiny staré korejské literatury). Šenjang: Rjönjöng mindžok čchulpchansa, 1985.

LEE, Peter H. *The Record of the Black Dragon Year*. Honolulu: Distributed by Univ. of Hawaii Press, 2000. ISBN 8971550503.

LEE, Peter H. *The story of traditional Korean literature*. Amherst, New York: Cambria Press, 2013. ISBN 1604978538.

LEE, Peter H., ed. *A history of Korean literature*. Cambridge: Cambridge University Press, 2003. ISBN 0-521-82858-9.

LÖWENSTEINOVÁ, Miriam a Vladimír PUCEK. *Studie z dějin starší korejské literatury*. Praha: Karolinum, 2006. ISBN 80-246-1163-5.

LÖWENSTEINOVÁ, Miriam. *Slovník korejské literatury*. Praha: Libri, 2007. ISBN 978-80-7277-271-1.

MIN, Jung, Jung BYUNGSEOL a Ko MISUK. *Dějiny korejské klasické literatury: od nejstarších dob do konce 19. století*. Přeložil Vladimír PUCEK. Praha: Karolinum, 2011. ISBN 978-80-246-1731-2.

TURNBULL, Stephen R. a Peter DENNIS. *The Samurai invasion of Korea, 1592-98*. New York, NY, USA: Osprey Pub., 2008. ISBN 9781846032547.

Odborné články a práce:

GILBERT, Marc Jason. *ADMIRAL YI SUN-SHIN, THE TURTLE SHIPS, AND MODERN ASIAN HISTORY. EDUCATION ABOUT ASIA*, Vol. 12, No. 1, 2007. str. 29-35. Dostupné z: <https://www.asianstudies.org/publications/ea/archives/admiral-yi-sun-shin-the-turtle-ships-and-modern-asian-history/>

KIM, Bong-hŭi, *Pukhanŭi kodžönsosöl Imdžinnokŭi sösadzök pjöngä jangsangkwa ŭimi – Jun Se-pchjöngŭi Imdžinnok (mindžučchöngnjönsa, 1955) ŭl čungsimŭro*. (Změny a význam aspektů Imdžinnoku jako klasické literatury Severní Koreje, se zaměřením na verzi Jun Se-pchjönga). *Jöllinčöngsin inmunhakjöngu*, Vol. 20, no. 3, 2019. str. 247-278. Dostupné z: <https://www.kci.go.kr/kciportal/ci/sereArticleSearch/ciSereArtiView.kci?sereArticleSearchBe an.artiId=ART002549531>

KIM, Či-jöng. *Imdžinnokŭi inmul jöngu – mindžungjöngungŭl čungsimŭro*. (Studie postav Imdžinnoku se zaměřením na lidové hrdiny). Kwangdžu, 2006. Diplomová práce. Čosön tähakkjo. Dostupné z: <http://dl.nanet.go.kr/law/SearchDetailView.do?cn=KDMT1200659432>

LEE, Kyeong-bok. *Beyond Yi Sun-Shin and the Ming: The Performance of the Korean Army during the First Japanese Invasion of Korea, 1592-1596*. *Emory Endeavors in History*, Vol. 6, No. 3, 2015. str. 44-73. Dostupné z: <http://history.emory.edu/home/undergraduate/endeavors-journal/volume-6.html>

LEE, Seung-Ah. *Conception of the Hero in Korean Popular Fiction of Late Choson Period*. Los Angeles, 2014. Dissertation. UCLA. Dostupné z:

<https://escholarship.org/uc/item/0pt9t794#main>

LIU, Chunliang. *A Study on Romance of the Three Kingdoms: English Translation and International Reception*. *English Language and Literature Studies*, Vol. 8, No. 4, 2018. str. 84-88. Dostupné z:

<https://www.ccsenet.org/journal/index.php/ells/article/view/0/37608>

Online zdroje:

ČANG, Čchöl-gjun. *Inmullo pon Hanguk Ökjosa – Samjǒng täsa Judžǒng*. Wolgančoson [online]. [cit. 2021-7-15]. Dostupné z:

<http://monthly.chosun.com/client/news/viw.asp?ctcd=&nNewsNumb=201508100054>

HOI, Daniel. *What makes “Romance of the Three Kingdoms” the Greatest History Novel?* *History of Yesterday* [online]. [cit. 2021-7-31]. Dostupné z:

<https://historyofyesterday.com/what-makes-romance-of-the-three-kingdoms-the-greatest-history-novel-89784aa0bf4a>

Records of Three Kingdoms. *New World Encyclopeida* [online]. [cit. 2021-7-31]. Dostupné z:

https://www.newworldencyclopedia.org/entry/Records_of_Three_Kingdoms

MORGAN, Rebecca Jane. *Beginner’s guide to a Chinese classic: Romance of the Three Kingdoms* [online]. [cit. 2021-7-31]. Dostupné z:

<https://rebeccajanemorgan.medium.com/beginners-guide-to-a-chinese-classic-romance-of-the-three-kingdoms-2637f6c53cc>